

Wiadomości

Stowarzyszenia Geodetów Polskich

Rok 4

Nr 22

luty 1999

ISSN 1426-4528

Motto: Rozum jest panem wszystkiego i królem.

Wergiliusz

GŁÓWNY GEODETA KRAJU

Prezes Rady Ministrów w dniu 1 stycznia 1999 roku powołał na stanowisko Głównego Geodety Kraju dr inż. **KAZIMIERZA BUJAKOWSKIEGO.**

Pan Kazimierz Bujakowski urodził się w dniu 12 listopada 1956 roku. Po ukończeniu Liceum Ogólnokształcącego w Proszowicach w roku 1975 rozpoczął studia w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie na Wydziale Geodezji Górniczej. Studia ukończył w 1980 roku z wyróżnieniem, uzyskując tytuł magistra inżyniera, poczem rozpoczął pracę na macierzystej uczelni, prowadząc zajęcia dydaktyczne z geodezji wyższej i kartografii matematycznej. W roku 1990 na AGH uzyskał tytuł doktora nauk technicznych.

W latach 1988-1991 został zatrudniony w Krakowskim Przedsiębiorstwie Geodezyjnym na stanowisku Kierownika Pracowni Informatyki i Nowych Technologii, gdzie między innymi opracowano numeryczne mapy ewidencyjne z zastosowaniem mikrokomputerów, informatyzowano część opisów ewidencji gruntów oraz prowadzono prace z zakresu Systemów Informacji Geograficznej.

W roku 1991 został powołany przez Wojewodę Krakowskiego na stanowisko Dyrektora Wydziału Geodezji, Kartografii, Katastru i Nieruchomości, Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie.

Pełniąc funkcję Geodety Wojewódzkiego koordynował prace nad Małopolskim Systemem Informacji Przestrzennej, był Pełnomocnikiem Wojewody do opracowania komputerowego atlasu województwa krakowskiego, brał udział w opracowaniu rozporządzeń wykonawczych do ustawy o nieruchomościach. W latach 1994-1998 reprezentował Wojewodę w Radzie Nadzorczej Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, a ponadto w okresie 1994-1996 pełnił obowiązki dyrektora Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie.

Posiada uprawnienia z zakresu geodezji oraz wyceny nieruchomości.

Jest członkiem: Stowarzyszenia Geodetów Polskich oraz Małopolskiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców Majątkowych.

Szanowny Kolego!

Proszę przyjąć od Redakcji "Wiadomości" serdeczne gratulacje oraz życzenia dużych osiągnięć na stanowisku Głównego Geodety Kraju.

POCZET GEODETÓW POLSKICH

Nauczyciele - Wychowawcy - Profesorowie

Stefan Hausbrandt (1896-1971)

Nazwisko prof. Stefana Hausbrandta weszło do historii polskiej geodezji i kartografii jako dziedziny nauki i techniki. Profesor urodził się w Warszawie 19 listopada 1896 r. Uczęszczał do Państwowej Szkoły Mierniczej w Warszawie. Po jej ukończeniu w roku 1922 podjął działalność zawodową, początkowo jako praktykant, następnie jako mierniczy przysięgły, wykonując prace z zakresu triangulacji, poligonizacji i scaleń. Zamiłowania naukowe skłoniły Profesora do podjęcia studiów na Wydziale Inżynierii Politechniki Warszawskiej. Po ukończeniu Oddziału Mierniczego tego Wydziału w roku 1934 i uzyskaniu stopnia inżyniera geodety pracował nadal zawodowo, uzyskując znaczne doświadczenie geodezyjne.

Działalność dydaktyczną rozpoczął w roku 1939 jako wykładowca miernictwa i rachunku wyrównawczego Liceum Mierniczego w Warszawie, które w czasie okupacji niemieckiej przemianowano na Wydział Mierniczy Szkoły Budownictwa. Po odzyskaniu niepodległości kontynuował pracę w Liceum Mierniczym, prowadząc jednocześnie wykłady zlecone na Politechnice Warszawskiej. W roku 1948 profesor uzyskał stopień doktora nauk technicznych na Wydziale

Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej, gdzie został zaangażowany jako zastępca profesora i kierownik Katedry Miernictwa Stosowanego, prowadząc wykłady z rachunku wyrównawczego i geodezji. W 1954 roku został mu przyznany tytuł profesora nadzwyczajnego, po czym objął kierownictwo katedry Rachunku Wyrównawczego i Obliczeń Geodezyjnych, na Wydziale Geodezji i Kartografii PW. W roku 1955 za oryginalne opracowania z dziedziny obliczeń geodezyjnych otrzymał indywidualną nagrodę państwową. Następne lata wypełniała mu intensywna działalność naukowa i dydaktyczna. Wykładał na Politechnice Warszawskiej, Wojskowej Akademii Technicznej oraz prowadził prace naukowe w Instytucie Geodezji i Kartografii oraz publikował wiele własnych, oryginalnych rozwiązań. Otrzymał w roku 1962 tytuł profesora zwyczajnego stanowiąc naturalną konsekwencję jego osiągnięć naukowych.

Dorobek naukowy profesora Hausbrandta jest bogaty i co należy szczególnie podkreślić obejmuje publikacje o wysokim stopniu oryginalności. Cenne i oryginalne prace Profesora dotyczą przede wszystkim rachunku wyrównawczego. Teorię tej dyscypliny oparł on na algebrze krakowianowej uzyskując przez to merytoryczną i formalną zwartość i elegancję oraz upraszczając wiele obliczeń.

Tematem, który zawsze Profesora szczególnie pasjonował była racjonalizacja obliczeń geodezyjnych. Wzory znane, czy też własne, opracowywane przy rozwiązywaniu interesujących go zagadnień, starał się zawsze podawać w takiej postaci, która ułatwiała ich zapamiętanie i stosowanie. Umożliwiała to tzw. "Symbole pomocnicze Hausbrandta", które są jednym z wielu oryginalnych osiągnięć Profesora, powszechnie jeszcze dziś wykorzystywane w codziennym

praktyce geodezyjnej. Inną dziedziną, w której Profesor uzyskał wartościowe wyniki, była interpolacja funkcji jednej oraz wielu zmiennych. Był to zresztą temat jego pracy doktorskiej, którą ogłosił drukiem w dwóch wydaniach. Metodyka analiz dokładności sieci geodezyjnych stanowi oddzielne osiągnięcie naukowej działalności Profesora. Podał on własne sposoby opracowywania zagadnień dotyczących tej dziedziny i jest autorem cennych prac, które zostały wykorzystane przy zakładaniu o ocenie dokładności osnów poligonowych i triangulacyjnych.

Wiele czasu poświęcił Profesor zagadnieniom transformacji współrzędnych w układach dwu i trójwymiarowych. Wyniki tych prac opublikował w wielu publikacjach wydawnictw fachowych. Istotnym osiągnięciem Profesora jest również własne, oryginalne ujęcie teorii błędów pomiarów geodezyjnych. Ostatnie lata swego życia poświęcił Profesor Hausbrandt opracowaniu dwutomowego, blisko 1200 stron liczącego dzieła pt. Rachunek wyrównawczy i obliczenia geodezyjne. Jest to niewątpliwie podsumowanie dorobku naukowego Profesora, dokonane w formie podręcznikowej. Dzieło to nie jest jednak tylko ustystematyzowanym wykładem wcześniej ukształtowanych rozwiązań. Duże jego fragmenty zostały opublikowane po raz pierwszy, stanowiące nowe osiągnięcia autora. Dotyczy to rozdziału o liczbach zespolonych, obejmującego unikalną analizę krakowianów i macierzy oraz rozdziału o obliczeniach przestrzennych zawierającego nowe metody łącznie z opisami zastosowań praktycznych.

Profesor Stefan Hausbrandt był uczonym z powołania. Cechowała go niezwykła pracowitość i dociekliwość. Jego oryginalne prace naukowe charakteryzują się głęboką znajomością tematu oraz zwięzłością i przejrzystością komentarza. Unikał jednak niepotrzebnych, jego

zdaniem, skrótów myślowych, podając zawsze pełne dowody wypowiadanych twierdzeń. Z tego też powodu jego publikacje były przystępne dla szerokiej rzeszy czytelników. Był wielkim zwolennikiem wykorzystania krakowianów, które sam konsekwentnie stosował w swych publikacjach. Wpływ myśli twórczej Profesora sięgał daleko poza granice Polski, znajdując uznanie w licznych ośrodkach geodezyjnych innych krajów.

Działalność naukowa prof. Stefana Hausbrandta została wysoko oceniona już w roku 1955, otrzymał wówczas nagrodę państwową III stopnia. Prof. Hausbrandt był aktywnym członkiem Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Był członkiem Kolegium Redakcyjnego Przeglądu Geodezyjnego oraz przez wiele lat członkiem komisji oświatowo-szkoleniowej Stowarzyszenia. Brał udział w wielu konferencjach naukowo-technicznych SGP, wygłaszając referaty naukowe dotyczące aktualnych problemów nurtujących społeczeństwo geodezyjne.

XXI Zjazd Delegatów SGP w roku 1967 nadał prof. Stefanowi Hausbrandtowi godność Członka Honorowego Stowarzyszenia Geodetów Polskich.

Zmarł 13 października 1971 roku. Miejscem wiecznego spoczynku profesora jest Cmentarz Ewangelicko-Augsburski w Warszawie przy ulicy Młynarskiej. W ostatniej drodze wzięło udział bardzo liczne grono Jego przyjaciół, kolegów i wychowanków.

Stanisław Pachuta

Literatura:

Andrzej Pachuta, Stanisław Pachuta, Historia rozwoju i osiągnięcia geodezji polskiej. Warszawa 1996 r.

Jerzy Gaździcki, Stefan Hausbrandt - Wybitny polski geodeta, Warszawa, 1981 r.

Wojciech Żukowski, Stefan Janusz Hausbrandt. In memoriam. Przegląd Geodezyjny, 1996 r.

Redaktor Marian Pachnia nie żyje

W dniu 18 grudnia 1998 r. zmarł redaktor Marian Pachnia, długoletni pracownik znanej w regionie gdańskim gazety Głos Wybrzeża, a przy tym propagator geodezji i przyjaciel geodetów.

Marian Pachnia urodził się 25 marca 1932 r. w Warszawie, ale swoje dorosłe życie zawodowe i rodzinne związał z Gdańskiem i z Głosem Wybrzeża. Z geodezją nawiązał kontakt dziennikarski w latach 60-tych i od tej chwili nieprzerwanie poznawał coraz głębiej problematykę geodezyjną, strukturę organizacyjną oraz działalność stowarzyszeniową, które jako szermierz słowa promował w prasie, przybliżając społeczeństwu znajomość tych zagadnień. Opublikował o nas setki artykułów i doniesień prasowych, zarówno

w Głosie Wybrzeża, w Rolniku Pomorskim, jak i w Rolniku Polskim. Przeprowadzał wywiady z szefami geodezji gdańskiej i elbląskiej, pisał o pracy bezpośredniego wykonawcy w terenie, barwnie relacjonował zloty organizowane przez geodetów resortu rolnictwa, a zwłaszcza zmagania konkursowe uczestników tych zlotów, dla których wyjednywał w swoich redakcjach ufundowanie nagród, wręczając je potem zwyciężcom i zespołom. Uczestniczył i opisywał uroczystości, sympozja naukowe, posiedzenia plenarne Zarządu Oddziału SGP, w tym również jubileusz 50-lecia Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Gdańsku.

Z biegiem lat stał się naszym przyjacielem i jednym z nas.

Najlepszym dziennikarzem wśród geodetów i najlepszym geodetą wśród dziennikarzy. Za wkład pracy jego pióra w promowaniu geodezji Marian Pachnia został honorowym członkiem naszego Oddziału SGP, a Zarząd Główny przyznał Mu złotą odznakę Honorową Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Również Ministerstwo uhonorowało Go złotą odznaką Za Zasługi w Dziedzinie Geodezji i Kartografii. Posiadał też wiele innych odznak honorowych przyznanych przez różne resorty, a także odznaczenia państwowe: Oficerski i Kawalerski Krzyż Orderu Odrodzenia Polski.

Marian Pachnia był człowiekiem renesansowym: otwartym na szereg spraw i problemów - "Nic co ludzkie nie jest mi obce", krytycznym, ale nie zawziętym, nie wolnym od poważnych przemyśleń i namiętnym uczestnikiem rajdów samochodowych, towarzyskim, ale skromnym, obowiązkowym i rzetelnym w profesji, ale z fantazją, żyjącym szybko, może za szybko w stosunku do możliwości, jakie wylimitował Mu stan zdrowia. W dniu 16 listopada 1998 r. kiedy uczestniczyłem w obchodach 50-lecia Głosu Wybrzeża, nie przypuszczałem, że Mariana, człowieka tryskającego żywotnością i humorem, za miesiąc już z nami nie będzie, i że przypadnie mi w udziale napisanie tego smutnego "in memoriam". Marian Pachnia spoczął w grobie rodzinnym na cmentarzu w Pruszcze Gdańskim. Na miejsce wiecznego spoczynku, oprócz Rodziny, odprowadziło Go grono dziennikarskie z czasopism wybrzeżowych, znajomi oraz liczni przyjaciele, w tym geodeci, w imieniu których pożegnał Zmarłego prezes Oddziału SGP kol. Ryszard Sławiński.

Marian Pachnia dobrze zasłużył się Geodezji. Cześć Jego pamięci!

Jerzy Stawowski

OPINIOWANIE AKTÓW PRAWNYCH

Pan Marek Naglewski
Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i
Administracji
Warszawa

W związku z pismem Pana Ministra z dnia 30.11.1998 r. L-1374/98 dotyczącego zgłoszenia uwag do przekazanego nam projektu rozporządzenia Ministrów właściwych do spraw administracji publicznej oraz rozwoju wsi w sprawie rozgraniczania nieruchomości, Zarząd Główny SGP przekazuje niniejszym następujące uwagi:

1. W projekcie skreślono dawny § 11.

Zapis ten należy przywrócić. Jeżeli zdecydowano by inaczej, należy dokonać odpowiednich zmian w:

- w § 12 ust. 2 i w § 14 ust. 3 zamiast § 12 wpisać w "§ 11",

- w § 21 ust. 1 zamiast § 21 wpisać § 20.

2. Na końcu załącznika nr 2 skreślić uwagę "strony podpisują każdą kartę protokołu oraz czytelnie stronę ostatnią".

Uzasadnienie: Przy dużej liczbie stron (np. 100 osób) po pierwsze cała strona protokołu zostanie zajęta przez podpisy, a po drugie strony nie chcą podpisywać tych stron protokołu które ich nie dotyczą.

3. W załącznikach nr 2 i nr 3 uwzględnić istnienie powiatu.

Pan Tadeusz Kościuk
Dyrektor Generalny
w Głównym Urzędzie Geodezji i Kartografii
Warszawa

W związku z pismem z dnia 11.12.1998 r. POK/1371/98 w sprawie zgłoszenia uwag do przekazanego nam projektu rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie określenia zasad i trybu założenia i prowadzenia krajowego systemu informacji o terenie, Prezydium Zarządu Głównego SGP przekazuje niniejszym następujące uwagi:

1. Proponowany system wydaje się bardzo skomplikowany. Bazy danych dublują się na różnych szczeblach, utrzymanie systemu będzie więc bardzo drogie. Np. § 7 ust. 2

pkt 3 - numeryczny model rzeźby terenu dla całego kraju ma znajdować się także na szczeblu centralnym.

2. W § 7m ust. 1, pkt 4, wprowadzono pojęcie "metadanych". Brak wyjaśnienia tego pojęcia.

3. § 7, ust. 1, pkt 2 zgrać z § 3 pkt 2

4. § 3 pkt 1 - co rozumie się przez "państwowy system odniesień przestrzennych", czy są to osnowy geodezyjne o których mowa w § 7, ust. 1, pkt 1 i ust. 2, pkt 1?

5. § 8, ust. 1, pkt 1 - powstaje pytanie czy podział na sołectwa jest podziałem administracyjnym kraju?

6. W § 12 zapis "precyzyjnie określona ich struktura" budzi zastrzeżenia. Brak określenia na czym polega ta precyzyjność.

Poniżej przekazujemy opinię Polskiego Towarzystwa

Informacji Przestrzennej dotyczącą omawianego rozporządzenia.

1) Projekt nie obejmuje zasad założenia systemu i tym samym nie odpowiada nazwie rozporządzenia oraz treści projektowanego § 1.

2) Cel systemu nie został określony.

Podręcznikowa definicja w projektowanym § 2 sformułowana jest w odniesieniu do systemów informacji o terenie w ogólności, a nie do krajowego systemu informacji w Polsce.

3) Działanie systemu zostało spłycone do podziału kompetencji w zakresie prowadzenia baz danych.

4) Podział zadań między wojewódzkiego inspektora nadzoru geodezyjnego i kartograficznego oraz marszałka województwa jest sztuczny.

5) Przy powtórным opracowaniu tego projektu należy unikać postanowień w formie zbyt szczegółowej, nadmiernie podporządkowanej pewnej wizji, której osiągnięcie będzie utrudnione ze względów instytucjonalnych, ekonomicznych i technicznych.

Przykładem jest § 4, który niepotrzebnie determinuje liczbę baz danych, a de facto jest powtórzeniem § 3. Innym przykładem jest § 12 - rozporządzenie nie powinno wnikać w technologię, ani też zawierać dydaktycznych zaleceń o precyzyjności projektu baz danych.

6) Przedstawiony projekt rozporządzenia nie jest opracowaniem dostatecznie dojrzałym, jakie mogłoby być podstawą szerokiej dyskusji na temat regulacji prawnych w rozpatrywanym zakresie.

Z prac Prezydium Zarządu Głównego SGP

Zebranie w dniu 21.12.1998 r.

• Prezydium omawiało sprawę organizacji w roku 1999 Konkursu Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej. Konkurs organizują cztery instytucje: Stowarzyszenie Geodetów Polskich, Ministerstwo Edukacji Narodowej, Ministerstwo Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej oraz Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji. Każda z tych instytucji partycypuje, zgodnie z zatwierdzonym preliminarzem, w kosztach organizacji Konkursu. W roku 1998 jedno z Ministerstw, już po przeprowadzeniu Konkursu, zmniejszyło dotację z 11000.00 zł na 5000.00 zł, różnicę tę musiało pokryć Stowarzyszenie. Nie posiadamy obecnie takich środków finansowych, abyśmy mogli samodzielnie zorganizować Konkurs. Prezydium postanowiło wystąpić do Ministerstw współorganizujących imprezę z prośbą o zadeklarowanie odpowiedniej kwoty jeszcze przed przeprowadzeniem Konkursu. Ostateczną decyzję w sprawie organizacji Konkursu Prezydium podejmie po otrzymaniu informacji z wymienionych Ministerstw.

W wypadku pozytywnych odpowiedzi Konkurs odbędzie się w Gdańsku.

• Zatwierdzono plan imprez naukowo-technicznych organizowanych przez Stowarzyszenie Geodetów Polskich w roku 1999.

• Prezydium zatwierdziło opinię SGP przygotowaną przez zespół w składzie: koledzy - Z. Marzec, H. Berkiet, M. Szymański i T. Telega oraz Polskie Towarzystwo Informacji Przestrzennej, dotyczącą projektów następujących rozporządzeń:

= o rozgraniczaniu nieruchomości,

= o określeniu szczegółowych zasad i trybu założenia i prowadzenia krajowego systemu informacji o terenie.

• Zatwierdzono protokół z przebiegu prac Głównego Sądu Konkursowego w Konkursie Jakości Prac Scaleniwych. Nagrody w Konkursie ufundowało Ministerstwo Rolnictwa i

Gospodarki Żywnościowej.

• Nadano Złotą Odznakę Honorową SGP Pani Teresie Walczak- dyrektorowi Zespołu Szkół Budowlano-Geodezyjnych w Łodzi.

• Przyznano jedną zapomogę w wysokości 500.00 zł.

Zebranie w dniu 6.01.1999 r.

• Omówiono politykę inwestycyjną Zarządu Głównego SGP w roku 1999. Postanowiono zakupić: komputer i podłączyć do Internetu, drukarkę laserową, fax (poprzedni został skradziony), a także telefon komórkowy.

• Podsumowano organizację Kongresu Katastralnego. Ogólna opinia jest pozytywna. Otrzymujemy w tej sprawie opinie telefoniczne od uczestników krajowych i zagranicznych podkreślających dobrą organizację oraz wysoki poziom merytoryczny. W podobnym tonie otrzymaliśmy pismo z Ministerstwa Finansów. Dzięki Ministerstwu: Finansów oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji, a także sponsorowi, którym była Firma INTERGRAPH, Kongres zakończył się również sukcesem finansowym.

• Dyskutowano nad sprawami związanymi z naszą działalnością w Międzynarodowej Federacji Geodetów (FIG). Postanowiono zaprosić do Polski Prezydenta FIG na lata 2000-2004 Pana W. Foster (USA) celem zapoznania Go z pracami naszej organizacji oraz omówienia form współpracy SGP-FIG.

• W czerwcu 1999 r. Stowarzyszenie nasze będzie organizatorem V Międzynarodowych Dni Geodezji Polska-Czesko-Słowackich.

Powołano Komitet Organizacyjny w składzie Koledzy: K. Czarnecki, J. Bury, K. Juzwa, St. Kluska, T. Kuźnicki i A. Pachuta.

T. Kuźnicki

Plan imprez naukowo-technicznych organizowanych przez Stowarzyszenie Geodetów Polskich w 1999 r.

1. "Problemy Automatyzacji w geodezji inżynierskiej" - Komitet Geodezji PAN, Gremium NT ds. Geodezji, Kartografii, Katastru i Nawigacji Akademii Inżynierskiej w Polsce. SGP - Sekcja Inżynierska - 15-16 marca 1999 r. w Warszawie w Warszawskim Domu Technika.

2. XV Sesja NT z cyklu "Aktualne zagadnienia w geodezji" nt. "Geodezja i gospodarka nieruchomościami w nowych strukturach administracji publicznej" - Zarząd Główny SGP i Zarząd Oddziału SGP w Nowym Sączu - 20-22 maja 1999 r. w Nowym Sączu - krajowa.

3. "V Międzynarodowe Dni Geodezji Polska-Słowacko-Czeskie" - Zarząd Główny SGP i Zarząd Oddziału w Katowicach w Ustroniu Hotel-Pensjonat Juhas, 11-13 czerwca 1999 r. - międzynarodowa

4. "IX KNT Systemy Informacji Przestrzennej" - Polskie Towarzystwo Informacji Przestrzennej - 14-15 września 1999 r. w Warszawie - Hotel "Europejski" - krajowa

5. "Miejsce i rola geodezji w nowych strukturach administracyjnych woj. podlaskiego" - Zarząd Oddziału SGP w Białymstoku, II kwartał 1999 r. - regionalna

6. "Gospodarka gruntami i ochrona środowiska przyrodniczego w Biebrzańskim Parku Narodowym" - Zarząd Oddziału SGP w Białymstoku oraz Koła Terenowe w Grajewie i

Mońkach - II kwartał 1999 r. - Osowiec - regionalna

7. Seminarium monotematyczne nt. "Pomiary chłodni kominowych" - Zarząd Oddziału SGP w Katowicach, Politechnika Śląska, Sekcja Inżynierska SGP - w Gliwicach, 19-20 marca 1999 r. - międzynarodowa

8. Seminarium monotematyczne nt. "Pomiary dźwignic" - ZO SGP w Katowicach, Polit. Śląska - 16-17 kwietnia 1999 r. - w Gliwicach

9. Seminarium monotematyczne nt. "Programy komputerowe obliczania obiektów liniowych" - ZO SGP w Katowicach, Sekcja Geodezji Inżynierskiej ZG SGP, Komitet Geodezji PAN - 23 września 1999 r. - krajowa

10. KNT - nt. "Analiza i wstępna ocena realizacji programu ochrony środowiska woj. lubelskiego do 2010 roku ze szczególnym uwzględnieniem obszarów objętych wpływami działalności inwestycyjnej i górniczej LZW" - Zarząd Oddziału SGP w Lublinie - Lublin 1999 r.

11. "V Krajowa Konferencja Szczecin - ewidencja gruntów" - Zarząd Oddziału SGP, Stow. Pryw. Geodetów Pomorza Zachodniego w Szczecinie - w Pogorzeli - 30 września 1999 r.

12. VIII KNT z cyklu "Kataster nieruchomości" - Zarząd Oddziału w Kaliszu, wrzesień 1999 r.

Konkurs jakości prac scalieniowych

Protokół

z przebiegu prac i podjętych rozstrzygnięć Głównego Sądu XXIV Konkursu Jakości Prac Scalieniowych, powołanego w dniu 21.09.1998 r. przez Prezydium Zarządu Głównego Stowarzyszenia Geodetów Polskich dla oceny prac scalieniowych zakończonych w 1997 roku

Główny Sąd Konkursowy działał w następującym składzie:

- mgr inż. Jan Bielański - przewodniczący
- mgr inż. Józef Pawluk - sekretarz
- dr inż. Władysław Pruszczyk, mgr inż. Edward Oszmiański, mgr inż. Jerzy Kozłowski, mgr inż. Zdzisław Talar - członkowie

W swoich czynnościach Główny Sąd kierował się regulaminem konkursu, zatwierdzonym przez Prezydium Zarządu Głównego Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Do ostatecznej oceny tego Sądu, Oddziałowe Sądy Eliminacyjne przy Zarządach Oddziałów SGP, zgłosiły 6 projektów, ostatecznie zatwierdzonych w roku 1997, wykonanych przez 3 następujące Wojewódzkie Biura Geodezji i Terenów Rolnych:

1. WGTiW w Białymstoku - 3 projekty pod nazwą: Jałowka, Olszanka i Stawiszcz.
2. WBGiTR w Lublinie - 1 projekt pod nazwą: Pelczyn.
3. WBGiTR w Przemyśle - 2 projekty pod nazwą: Gorzyce i Jagiełła.

Wszystkie projekty scalieniowe zostały przez Główny Sąd szczegółowo zbadane przy udziale przedstawicieli wymienionych Wojewódzkich Biur Geodezji i Terenów Rolnych oraz geodetów - autorów tych projektów.

Główny Sąd kierując się:

- wynikami szczegółowego zbadania przedstawionych operatów scalieniowych,
- opiniami poszczególnych Oddziałowych Sądów Eliminacyjnych, działających przy Zarządach Oddziałów Wojewódzkich Stowarzyszenia Geodetów Polskich,
- sprawozdaniem dotyczącym przebiegu wykonania poszczególnych etapów prac scalieniowych, uzupełnionymi dodatkowymi wyjaśnieniami osób prezentujących oceniane prace,

- wzajemnym porównaniem ze sobą jakości prezentowanych prac - dokonał ich oceny, stosując kryteria ustalone w regulaminie Konkursu.

Na tę ocenę miały wpływ: wysoka jakość techniczna, oryginalność rozwiązań projektowych, uzyskane efekty ekonomiczne oraz stosowanie nowych technologii w pomiarze, obliczeniach i projektowaniu.

W XXIV Konkursie Jakości Prac Scalieniowych wzięły udział prace o wyjątkowych walorach technicznych i charakteryzujące się dużymi trudnościami wykonania. Z tego względu zaszła konieczność przyznania dwu równorzędnych trzecich nagród.

Wymienione okoliczności spowodowały, że Główny Sąd Konkursowy przyznał:

1. I-szą nagrodę w wysokości 10.000 zł

zespółowi geodetów z WBGiTR w Przemyśle, w osobach:

- p. Stanisław Grefenheim 3.200 zł; - p. Eugeniusz Łogin 2.800 zł; - p. Zofia Kobylarek 2.000 zł; - p. Piotr Mac 1.500 zł; p. Władaw Półtorak 500 zł

za wzorową jakość wykonania projektu scalenia gruntów obiektu Jagiełła, o powierzchni 1025 ha.

2. II nagrodę w wysokości 8.000 zł

zespółowi geodetów z WBGiTR w Przemyśle, w osobach:

- p. Tadeusz Marciak 2.500 zł; p. Andrzej Kuźniar 2.000 zł; p. Marta Salabura 1.500 zł; - p. Lucjan Wojtaszek 1.500 zł; p. Bartosz Stempak 500 zł

za bardzo dobrą jakość wykonania scalenia gruntów obiektu Gorzyce, o powierzchni 800 ha.

3. Dwie równorzędne III-cie nagrody w wysokości po 3.000 zł

a) zespółowi geodetów z WBGiTR w Białymstoku, w osobach:

- p. Mikołaj Kaliszewicz 1.500 zł
- p. Marian Bezubik 1.500 zł

za wyróżniającą się dobrą jakość wykonania projektu scalenia gruntów obiektu Olszanka, opowierzchni 177 ha.

b) zespółowi geodetów z WBGiTR w Lublinie, w osobach:

- p. Włodzisław Sekita 1.800 zł
- p. Tomasz Makuch 1.200 zł

za wyróżniającą się dobrą jakość wykonania projektu scalenia gruntów obiektu Pelczyn, o powierzchni 360 ha.

Jeszcze raz o sprawach dotyczących tytułu Inżyniera Europejskiego

Europejska Federacja Narodowych Stowarzyszeń Inżynierskich (FEANI) istnieje od roku 1951. Siedzibą tej organizacji jest Paryż (do maja 1997 roku była Bruksela).

Federacja zrzesza w swych szeregach aktualnie zawodowe stowarzyszenia inżynierów z 27 krajów europejskich, po jednym z każdego kraju, które stanowią tzw. Narodowe Komitety FEANI. U nas w Polsce takim Narodowym Komitetem FEANI jest Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT. FSNT NOT została przyjęta do FEANI w roku 1992. Po nas do tej organizacji zostały przyjęte w roku 1995 Czechy, Rumunia, Słowacja i Słowenia.

FEANI posiada status konsultatywny takich organizacji międzynarodowych jak UNESCO, UNIDO oraz RADY EUROPY. Ponadto ściśle współpracuje z Komisją Europejską w sprawach dotyczących zawodu inżyniera oraz uznawania dyplomów dla celów akademickich i zawodowych. Tu należy zaznaczyć, że wspomniana Komisja Europejska jest organem wykonawczym Unii Europejskiej.

Na pewno każdy zapyta jakie są cele FEANI. Otóż odpowiadam krótko:

1. umacnianie zawodowej tożsamości inżynierów w Europie, przez:
 - a) zabezpieczanie, ochronę i promowanie zawodowych interesów inżynierów; b) sprzyjanie większej jednoci między inżynierami europejskimi; c) podnoszenie rangi zawodu inżyniera w społeczeństwie oraz jego odpowiedzialności wobec społeczeństwa;
2. ułatwianie wzajemnego uznawania kwalifikacji zawodowych inżynierów europejskich oraz ochrony ich tytułów;
3. sprzyjanie swobodnemu przepływowi inżynierów w Europie i świecie;
4. dążenie do zapewnienia wysokiego poziomu kształcenia inżynierów i ich praktyki zawodowej oraz ich systematyczny i regularny przegląd.

Jak już wcześniej wspomniałem Polskim Członkiem Narodowym od roku 1992 jest Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT, jako jedyna organizacja inżynierska w kraju.

Członkostwo FSNT NOT w Europejskiej Federacji Narodowych Stowarzyszeń Inżynierskich - FEANI:

- stanowi dowód uznania dla naszej Federacji oraz zrzeszonych w niej Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych i jej pozycji zarówno w polskim jak i europejskim środowisku inżynierskim,
- stwarza polskim inżynierom możliwość ubiegania się o tytuł Inżyniera Europejskiego
- umożliwia polskim uczelniom technicznym uznanie na równi z uczelniami zachodnioeuropejskimi, dowodem czego jest ich włączenie do INDEXU FEANI.

Dzięki członkostwu FSNT NOT w FEANI polskie stopnie "magister inżynier", "inżynier" są już uznawane w Europie na równi z niemieckimi "Diplom Ingenieur" i "Ingenieur", czy też brytyjskimi "Master of Science" i "Bachelor of Science". Dzięki tym stopniom naukowym, polscy inżynierowie stają się po ukończeniu polskiej uczelni technicznej potencjalnymi kandydatami do tytułu "Inżynier Europejski".

Polacy spełniający wymogi FEANI, uzyskali prawo do ubiegania się o zawodowy tytuł FEANI Inżynier Europejski (Eur-Ing), po akredytacji przez tę organizację polskich uczelni i kierunków studiów. Akredytowano u nas 26 wyższych uczelni, w tym 14 politechnik wraz z AGH, 4 wyższe szkoły inżynierskie oraz 8 wydziałów inżynierskich na akademiach rolniczych, które jak już wyżej wspomniałem włączono do indeksu FEANI, co nastąpiło w 1994 roku. Od tego momentu następuje nadawanie polskim inżynierom tytułu inżyniera europejskiego. W roku 1994 przyznano tytuły EUR-ING 4 osobom, 1995 r. - 36 osobom, 1996 r. - 24 osobom, 1997 r. - 25 osobom i w roku 1998 - 25 osobom. Aktualnie więc 114 polskich inżynierów otrzymało tytuł inżyniera europejskiego. Należą oni do 11 Stowarzyszeń N-T zrzeszonych w FSNT NOT.

W poszczególnych SNT tak przedstawia się liczba Eur-Ing: SIMP 31 (mechanicy), SEP 16 (elektrycy), SITPNI 15 (naftowcy), PZITS 12 (sanitarni), PZITB 11 (budowlani), SITK 8 (komunikacja), SITPChem 7 (chemicy), SITPH 4 (hutnicy), SITG 3 (górnicy), SITSpoz. 3 (spożywczy), STWM 2 (melioranci), STOP 1 (odlewnicy), SWP 1 (papiernicy). **Razem: 114**

Zestawienie rozmieszczenia Inżynierów z tytułem EUR-ING w województwach przedstawia się następująco: Białystok 1, Bielsko Biala - 1, Bydgoszcz - 3, Częstochowa - 1, Gdańsk - 4, Katowice - 11, Koszalin - 1, Kraków - 16, Lublin - 6, Łódź - 4, Olsztyn - 1, Opole - 2, Płock - 2, Poznań - 4, Szczecin - 1, Tarnów - 9, Warszawa - 38, Wrocław - 2, Zielona Góra - 1. Łącznie: 114.

Ostatnie posiedzenie Europejskiego Komitetu ds. Rejestru FEANI, decydującego o przyznaniu tytułów Inżyniera Europejskiego odbyło się w dniu 26 listopada 98 r. w Brukseli. Na tym posiedzeniu rozpatrywano 5 kolejnych wniosków polskich. Wszystkie załatwiono pozytywnie. Aktualnie Sekretariat Polskiego Komitetu Narodowego FEANI posiada dalszych 15 wniosków, które są w trakcie dopracowywania i kompletowania wymaganych załączników.

Dla przypomnienia podaje, że tryb ubiegania się o tytuł EUR-ING reguluje uchwała nr 2/96 Zarządu Wspólnoty Inżynierskiej z dnia 10 maja 1996 r. Dla wyjaśnienia należy podać, że uchwałą nr 46 Walnego Zgromadzenia Delegatów Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych (dziś Rada Krajowa FSNT NOT), z dnia 18 grudnia 1992 r. Zarząd Wspólnoty Inżynierskiej automatycznie

cznie stanowią członkowie Zarządu FSNT NOT, którzy mają uprawnienia do wpisania ich do rejestru FEANI, zgodnie z art. 7 statutu Europejskiej Federacji Narodowych Stowarzyszeń Inżynierskich FEANI.

Wnioski o uzyskanie tytułu EUR-ING, polscy inżynierowie składają w sekretariacie Polskiego Komitetu Narodowego ds. FEANI mieszczącego się w Dziale Współpracy z Zagranicą i Doskonalenia Zawodowego FSNT NOT w biurze Zarządu Głównego NOT, tel. 827-16-86 lub 826-58-29 (kier. do W-wy 0-22) konkretnie u p. Teresy Domańskiej. Komórka ta sprawdza dokumentację i przygotowuje wnioski na posiedzenie Komisji Selekcyjnej Polskiego Komitetu Narodowego ds. Rejestru FEANI.

Komisja Selekcyjna rozpatruje i opiniuje wnioski pod kątem wymogów FEANI i w zależności od złożonego wniosku udziela lub nie udziela kandydatom swoich rekomendacji. Po posiedzeniu Komisji Selekcyjnej sekretariat Polskiego Komitetu Narodowego ds. FEANI przesyła wnioski wraz z dokumentacją do sekretariatu generalnego FEANI w Brukseli. Wnioski te są następnie rozpatrywane przez Europejski Komitet ds. Rejestru FEANI, który podejmuje ostateczną decyzję o przyznaniu tytułu Inżyniera Europejskiego rekomendowanym kandydatom.

Komisja Selekcyjna Polskiego Komitetu Narodowego ds. Rejestru FEANI składa się z czterech osób:

- prof. dr hab. inż. Jakub Siemek, przewodniczący PKN ds. Rejestru FEANI (Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie; Wydział Wiertniczo-Naftowy, kierownik Zakładu Gazownictwa Ziemiowego), członek SITPiG oraz PZITS;

- prof. dr inż. Andrzej Koziarski (Politechnika Łódzka, były dziekan Wydziału Mechanicznego, aktualnie kierownik Zakładu); członek SIMP.

- prof. dr inż. Stanisław Bolkowski (Politechnika Warszawska; prorektor ds. nauczania i studentów; były dziekan Wydziału Elektrycznego); aktualnie Prezes SEP.

- doc. dr inż. Mirosław Luft (Politechnika Radomska: dziekan Wydziału Transportu; były prorektor ds. dydaktyki i studentów); członek SEP.

Powyższy skład Komisji Selekcyjnej Polskiego Komitetu Narodowego został zaakceptowany przez Europejski Komitet ds. Rejestru FEANI. Częstotliwość posiedzeń Komisji Selekcyjnej PKN zależy od liczby wpływających wniosków. W roku 1996 Komisja Selekcyjna zaopiniowała i zarekomendowała 24 wnioski kandydatów do tytułu EUR-ING na czterech posiedzeniach. W roku 1997 odbyły się trzy posiedzenia Komisji Selekcyjnej, na których zarekomendowano 25 wniosków. W roku 1998 rozpatrzono i zarekomendowano 25 wniosków na czterech posiedzeniach Komisji Selekcyjnej.

Posiedzenia Europejskiego Komitetu ds. Rejestru FEANI odbywają się zazwyczaj 5 razy w roku, a miejscem obrad są stolice państw członków FEANI.

Należy z zadowoleniem podać do wiadomości, że do chwili obecnej Europejski Komitet ds. Rejestru FEANI zaakceptował wszystkie polskie wnioski o tytuł EUR-ING o łącznej liczbie 114 wniosków (9 kobiet i 105 mężczyzn), nie odrzucając żadnego. Polski Komitet uzyskał opinię najlepiej pracującego Komitetu Narodowego spośród 27 krajów należących do FEANI. Przewodniczący Europejskiego Komitetu ds. Rejestru FEANI podkreślił na ostatnim posiedzeniu wysoką jakość przesyłanych przez Polskę wniosków oraz niepodważalną profesjonalność w ich przygotowaniu.

Zainteresowanie tytułem EUR-ING jest w Polsce coraz większe. Niestety nie wszyscy kandydaci spełniają warunki stawiane przez FEANI kandydatom do tego tytułu. Należy pod-

kreślić, że FEANI przestrzega spełnienia przez kandydatów wymaganych kryteriów w sposób bardzo rygorystyczny, stąd też konkretne wymagania stawiane przez sekretariat PKN ds. FEANI przy składaniu wniosków jak i skrupulatne badania kwalifikacyjne Komisji Selektywnej PKN ds. FEANI, która stoi na stanowisku, że polscy posiadacze tytułu EUR-ING mają stanowić elitę społeczności inżynierskiej.

Przewiduje się, że liczba polskich inżynierów z tytułem EUR-ING znacznie intensywnie wzrastać z momentem przystąpienia Polski do Unii Europejskiej. Zwrócić należy uwagę na to, że coraz więcej młodych ludzi, młodych inżynierów ubiega się o ten tytuł, tym bardziej, że ci młodzi inżynierowie zasilają skład członkowski naszych SNT, bowiem członkostwo w stowarzyszeniu zrzeszonym w FSNT NOT jest jednym z wymogów stawianych kandydatom do tytułu EUR-ING.

Jak z tego opracowania widać, wszystko w tej sprawie dzieje się bez nas, bez geodetów. Przykre to i smutne. Znam przecież wielu znakomitych przedstawicieli naszej dyscypliny zawodowej, którzy z powodzeniem mogliby przystąpić do działania w kierunku uzyskania tytułu zawodowego Inżyniera Europejskiego. Myślę, że znajdują się Koledzy Geodeci, którzy po przeczytaniu tych informacji zmobilizują się i postanowią przygotować właściwy wniosek. Służę radą i pomocą. Dla pewności zrozumienia tego problemu, postaram się w następnym numerze "Wiadomości SGP" opisać dokładnie warunki jakie powinien spełniać kandydat do tytułu inżyniera europejskiego oraz tryb postępowania kwalifikacyjnego przy nadawaniu tego tytułu zawodowego. Spodziewam się, a nawet jestem przekonany, że w roku 1999 będziemy mieli pierwszych EUR-ING Geodetów.

Stanisław Pachuta

Kongres Międzynarodowy Federacji Geodetów (FIG)

Kongres FIG odbył się w lipcu 1998 r., na ten temat pisano w Przeglądzie Geodezyjnym i w Geodecie, przedstawiając zatem tylko niektóre decyzje Zgromadzenia Ogólnego dotyczące w większości spraw organizacyjnych FIG, a więc dotyczących również naszego Stowarzyszenia. Porządek obrad obejmował 33 punkty, był bardzo obszerny. W pierwszym dniu obrad po procedurze otwarcia, przyjęto porządek obrad i protokół z 20 Zgromadzenia Ogólnego, które odbyło się w Melbourne w 1994 r. Następnie przyjęto na członka FIG Związek Stowarzyszeń Geodezyjnych Republiki Macedonii oraz skreślono z powodu zaległości w płaceniu składek Stowarzyszenie Geodetów z Filipin. Przewodniczący obrad przedstawił kandydatury osób na Honorowych Prezydentów i Członków Honorowych FIG. Zgromadzenie ogólne przyjęło przez aklamację mianowanie Earla Jamesa (Australia) na Honorowego Prezydenta FIG i Clifforda Danna (Wielka Brytania), Pekka Raitanena (Finlandia), Johna Curdie (Australia), Ernsta Hoflingera (Austria) i Taichi Oshima (Japonia) na Honorowych Członków FIG. Wszyscy oni otrzymali identyfikatory i świadectwa mianowania. Z rekomendacji Biura, z poparciem ze strony polskiej delegacji, Zgromadzenie Ogólne przyjęło przez aklamację mianowanie pośmiertnie Pułkownika Surmackiego (Polska) Honorowym Prezydentem FIG. identyfikator i świadectwo nominacji przekazano Honorowemu Prezydentowi Williamowi Raddlińskiemu (USA), aby przekazać córce Pułkownika Surmackiego.

Po sprawozdaniach z prac FIG przedstawionych przez Prezydenta, Sekretarza Generalnego i Przewodniczących Komisji, przystąpiono do dyskusji nad finansami Federacji. Przyjęto bilans za okres styczeń-czerwiec 1998 r., po czym rozpoczęła się dość gorąca dyskusja nad planem finansowym FIG na rok 1999 przedłożonym przez Skarbnika. Jest to plan szczególnie ponieważ w roku 1999 następuje przekazanie Biura FIG z Anglii do USA. Jak widać z załączonego budżetu, przewidziany jest w roku 1999 deficyt w wysokości około 4000.00 fr. szw.

Zgromadzenie Ogólne przyjęło ostatecznie planowany deficyt w projekcie planu finansowego na 1999 rok oraz propozycję Biura dotyczące oszczędności w wydatkach, uznając, że będą one konieczne i upewniwszy się, że będzie on przedmiotem dalszych analiz, przyjęło projekt planu finansowego.

Następnie Skarbnik przedstawił projekt Biura, aby poczynając od 1 stycznia 2000 r. operacyjną walutą FIG stał się dolar amerykański. Niektóre delegacje wyrażały swoje zastrzeżenia powodowane tym, że fluktuacja kursów walut w większym stopniu niż inne waluty. Zaproponowano opóźnienie decyzji aż do operacyjnego przyjęcia Euro - które ma tę przewagę, że jest walutą ponad krajową. W trakcie głosowania wniosek Biura nie przeszedł i frank szwajcarski pozostanie operacyjną walutą FIG. Bardzo ciekawa była dyskusja nad zagadnieniem etyki zawodowej w geodezji. Federacja opracowała Kodeks etyki zawodowej

Plan finansowy FIG na rok 1999
(przelicznik 1 Funt = 2,5 franka szw.)

Przychody	funt	fr.szw.
Stowarzyszenia członkowskie (4,75 fr.szw. 75% należnych opłat)		269,829.69
Korespondenci instytucjonalni		1,600.00
Sponsorzy		34,425.00
Członkowie akademicy		1,000.00
Razem przychody		306,854.69
Wydatki		
Koszty ogólne		
Redaktor	800.00	
Podróże - delegacje	21350.00	
Wydatki reprezentacyjne	1870.00	
Materiały biurowe	300.00	
Opłaty pocztowe	1200.00	
Skrytka pocztowa	3000.00	
Kurierzy	210.00	
Telefon/fax	280.00	
Promocja	2000.00	
Druk zewnętrzny	3600.00	
Granty Komisji	16000.00	
Subskrypcja	650.00	
Hotele	3465.00	
Wynajem pomieszczeń	330.00	
Druki wewnętrzne	520.00	
Opłaty bankowe	700.00	
Razem	56275.00	140688.00
Koszty Biura amerykańskiego		6000.00
Koszty Biura stałego - Dania		
Dyrektor		75000.00
Konsultanci		10000.00
Biuletyn		3000.00
Wydawnictwo "Annual Review" 1999		14000.00
3 publikacje FIG		1500.00
Opłaty pocztowe, kurierzy, telefon, materiały biurowe, opłaty bankowe		7500.00
Wynagrodzenie Dyr. Biura w Anglii	7548.00	18870.00
Delegacje Dyrektora Biura w Anglii	4450.00	11125.00
telefon/fax	195.00	488.00
Przebiegi Biura	9000.00	22,500.00
Razem wydatki		310,671.00

zwany Kodeksem Modelowym. Zgromadzenie Ogólne zachęciło wszystkich członków FIG do przyjęcia lub dostosowania dokumentu do ich własnych potrzeb i do przestrzegania jego założeń. Zalecono również zamieszczenie Kodeksu w serii publikacji FIG.

Przystąpiono do powołania członków Biura FIG w USA na lata 2000-2003. Przedstawiając członków Biura w USA wiceprezydent (obecnie) Bob Foster poinformował, że po odejściu Jima Plaskera na emeryturę jest wakuujące miejsce dla Sekretarza Generalnego FIG. Wytypowano alternatywnego kandydata, oczekuje się obecnie oficjalnego potwierdzenia co do jego możliwości przejęcia tej funkcji. Zgromadzenie Ogólne zaaprobowало i przekazało gratulacje dla następujących członków Biura 2000-2003: Prezydentowi Bobowi Fosterowi (USA), wiceprezydentowi - Jerry'emu Ivesowi (USA), Tomowi Kennie (Anglia), Holgerowi Magelowi (Niemcy), Skarbnikowi - Charlesowi Challstromowi (USA) i Dyrektorowi Kongresu - Mary Clawson (USA).

Podajemy krótką charakterystykę członków władz FIG w latach 2000-2003. Myślimy, że jest to informacja ciekawa, ponieważ daje nam możliwość poznania kto będzie rządził przez cztery lata tak dużą międzynarodową organizacją.

Biuro FIG USA 2000-2003

Prezydent: Robert W. Foster jest inżynierem geodetą. Uzyskał tytuł magistra inżynierii lądowej na Uniwersytecie w Vermont 1955 r. Po 35 latach kariery polegającej na realizacji praktyki prywatnej jest półemerytowanym konsultantem oferującym swe usługi w zakresie usuwania konfliktów, dotyczących spraw inżynierii lądowej i geodezji. Jest poprzednim przewodniczącym Amerykańskiego Kongresu Geodezji i Kartografii i członkiem kilku stowarzyszeń inżynierskich i geodezyjnych. Mieszka: 31 Cross Street, Hopkinton, Massachusetts 01748.

Wiceprezydent: Jerome C. Ives jest geodetą. Uzyskał tytuł magistra w zakresie inżynierii lądowej na Uniwersytecie w Nevadzie w 1963 r. i studiował zarządzanie inżynierskie i administrację publiczną na poziomie studiów uniwersyteckich. Odszedł na emeryturę z U.S. Bureau of Land Management jako menedżer głównej jednostki geodezyjnej i kartograficznej w 1986 r. Był członkiem zarządu Amerykańskiego Kongresu Geodezji i Kartografii i pełnił kilka funkcji w oddziale inżynierii geodezyjnej Amerykańskiego Stowarzyszenia Inżynierów Lądowych. Mieszka: 169 Basque, Truckee, California 96161.

Wiceprezydent: Tom Kennie ma dyplom i tytuł magistra nauk topograficznych uniwersytetu Glasgow i doktorat teledetekcji w Imperial College Uniwersytetu w Londynie. Uzyskał również tytuł magistra zarządzania. Prowadził wykłady w Wielkiej Brytanii i na Karaibach, pełnił funkcję menedżera szkoleń i rozwoju zarządzania dla jednej z dużych brytyjskich firm budowlanych oraz dyrektora ds. zasobów ludzkich w DTZ Debenham Thorpe, jednym z największych w Europie wielodyscyplinarnych przedsiębiorstw geodezyjnych. Obecnie jest dyrektorem własnej firmy konsultacyjnej i oferuje usługi w zakresie szkolenia członków kierownictwa i rozwoju organizacji dla potrzeb organizacji usługowych i edukacyjnych. Pracuje na część etatu jako profesor w Sheffield Hallam University. Jest poprzednim przewodniczącym komitetu szkoleń i członkostwa w Royal Institution of Chartered Surveyors i pełni funkcję krajowego doradcy w zakresie szkoleń dla RICS i jest również członkiem grupy RICS ds. polityki międzynarodowej.

dowej.

Wiceprezydent: Holger Magel jest dyplomowanym geodetą (Monachium) i ma tytuł doktora w planowaniu przestrzennym. Pracował jako wynajmowany ekspert w Austrii, jako inżynier prowadzący scalenia gruntów w Bawarii, a także prowadził wykłady na Politechnice w Monachium. Działał jako szef bawarskiego Zarządu Rozwoju Terenów Wiejskich w Ministerstwie Rolnictwa, Żywności i Leśnictwa. Aktualnie jest przewodniczącym i profesorem w zakresie przekwalifikowania i rozwoju terenów na Politechnice w Monachium. Przez wiele lat działał w DVW i pracował jako konsultant w wielu krajach. Jest przewodniczącym Bawarskiej Akademii ds. Terenów Wiejskich, członkiem Komitetu Doradczego GTZ (Niemieckie Stowarzyszenie Rozwoju Międzynarodowego) i członkiem Europejskiego Stowarzyszenia Odnowienia i Rozwoju Obszarów Wiejskich.

Skarbnik: Charles W. Challstrom jest aktualnie dyrektorem w National Geodetic Survey, w ramach Departamentu Handlu USA. Ma tytuł magistra inżyniera z Uniwersytetu Stanowego w Ohio i przeddyplomowy stopień z Uniwersytetu Stanowego Kalifornii w Fresno. Działał w zarządzie jako skarbnik Amerykańskiego Kongresu Geodezji i Kartografii i jest przedstawicielem zarządu komunalnego i poprzednim burmistrzem miasta Washington Grove w Maryland.

Dyrektor Kongresu: Mary G. Clawson ma ponad 25 lat doświadczeń w Amerykańskim Morskim Laboratorium Badawczym i w Krajowej Agencji Przetwarzania Obrazów i Kartografii. Ma dyplom z geografii uzyskany na Uniwersytecie Towson w Maryland i tytuł magistra geografii / kartografii na uniwersytecie w Maryland w 1979 r. Aktualnie jest członkiem zarządu i pełni funkcję skarbnika Amerykańskiego Kongresu Geodezji i Kartografii. Była dyrektorem kongresowym w czasie dorocznych konferencji w 1987 i 1991 r. Mieszka: 115 St. Andrew Road, Severna Park, Maryland 21146.

W FIG przyjęty jest zwyczaj, że wiceprzewodniczący Komisji w następnej kadencji obejmują przewodnictwo Komisji. Wobec tego, aby formalności stało się zadość Zgromadzenie Ogólne poprzez podniesienie rąk wybrało przewodniczących Komisji na okres 1998-2002. Wiceprzewodniczących Komisji wybierano w głosowaniu tajnym.

Komisja 1. Zawodu: John Parker (Australia) v. Klaus Rürup (Niemcy); **Komisja 2. Kształcenie zawodowe:** Kirsi Artimo (Finlandia) v. Pedro Caverio (Hiszpania); **Komisja 3. Systemy informacji o terenie:** Jes Ryttersgaard (Dania) v. Gerhard Muggenhuber (Austria); **Komisja 4. Hydrografia:** Denis St. Jacques (Kanada) v. Adam Greenland (Wielka Brytania); **Komisja 5. Metody wyznaczania pozycji i instrumenty:** Jean-Marie Becker (Szwecja) v. Matt Higgins (Australia); **Komisja 6. Geodezja inżynierska:** Michel Mavoud (Francja) v. Svend Kold Johanson (Dania); **Komisja 7. Kataster i gospodarka gruntami:** Paul Munro-Faure (Wielka Brytania) v. Paul van der Molen (Holandia); **Komisja 8. Rozwój miast i planowanie:** Helmut Brackman (Niemcy) v. Paul Lohman (Holandia); **Komisja 9. Szacowanie nieruchomości:** Michael Yovino Yung (USA) v. Stephan Yip (Hong Kong)

Druga sesja obrad odbyła się w dniu 25 lipca. W pierwszej kolejności sprawozdania z prac złożyli Przewodniczący: Fundacji Edukacji FIG, Zespołu Roboczego

FIG do spraw mało licznie prezentowanych Grup Geodetów, Zespołu Roboczego do spraw standardów, Zespołu roboczego do spraw wzajemnego uznawania kwalifikacji oraz Zespołu roboczego do spraw stałego rozwoju.

Po tych wystąpieniach rozpoczęto dyskusję nad sprawą składek członkowskich. Po dość długiej debacie Zgromadzenie Ogólne podjęło następujące ustalenia:

1. Opłata członkowska będzie w dalszym ciągu oparta na liczbie poszczególnych członków w stowarzyszeniu członkowskim. 2. opłata powinna być wnoszona w odniesieniu do każdego indywidualnego członka, aż do maksimum 4000 członków, 3. dla stowarzyszeń członkowskich o liczbie członków przekraczających 4000, opłaty powinny być wnoszone w oparciu o płynną skalę, 4. w dalszym ciągu małe stowarzyszenia członkowskie powinny wносить minimalne składki, 5. maksymalna składka powinna wynosić 105% składki opłacanej przez stowarzyszenia członkowskie o liczbie członków 4000. 6. Wysokość składki od członka w roku 2000 będzie wynosiła 4.75 Fr. szw. 7. Minimalna składka wnoszona przez stowarzyszenia członkowskie pozostanie na poziomie 100 Fr.szw.

Podczas debaty nad składkami rozpoczęto również debatę nad Statutem i Regulaminami wewnętrznymi FIG, które zostały dostarczone stowarzyszeniom członkowskim przed Kongresem. Najwięcej sporów wywołała sprawa ilości głosów, jakie mogą posiadać członkowie Federacji podczas głosowania. Były propozycje aby ilość głosów powiązać z wysokością płaconej składki. Na wniosek Kanady poparty przez Norwegię, wstawiono do Statutu zapis: "Liczba głosów, które mogą być wykorzystane przez stowarzyszenia członkowskie wynosi 1". Obecnie językiem oficjalnym FIG jest angielski. W Regulaminach nie zmieniono zapisu dotyczącego tłumaczeń skrótów referatów. Wobec tego wprowadzono do Regulaminu następujący zapis: "Do wszystkich referatów powinno być dołączone streszczenie w języku angielskim. Referaty przedstawiane na Kongresach i tygodniach roboczych (dawna nazwa Komitetu Permanentny) mogą także posiadać streszczenia w innych językach w tym po francusku i niemiecku. Kolejną dość istotną zmianą jaką wprowadzono do Regulaminu to zapis obligujący Stowarzyszenia organizujące Kongres lub tydzień roboczy do złożenia w Biurze FIG preliminarza imprezy. Na zakończenie dyskusji wprowadzono jeszcze do statutu następujący zapis: "Zgromadzenie Ogólne będzie w normalnych warunkach usuwało z Federacji wszelkie Stowarzyszenia, które zalegają z opłaceniem składek przez trzy lata". Po uwzględnieniu zgłoszonych poprawek, Zgromadzenie Ogólne przyjęło statut i regulaminy wewnętrzne FIG. Następnie przyjęto plan pracy Biura i Komisji FIG na lata 1998-2002 oraz wybrano miasto Eilat w Izraelu na miejsce zorganizowania tygodnia roboczego w roku 2003.

Na zakończenie obrad Prezydent FIG poprosił Kena Lestera, przewodniczącego delegacji Południowej Afryki i gospodarza tygodnia roboczego w 1999 r. do przejęcia flagi FIG od Dyrektora Kongresu.

T. Kuźnicki

W OBIEKTYWIE GEODETÓW FOTOINFORMACJE

Delegacja polska na posiedzeniu Komitetu Permanentnego FIG
w Brighton
Od lewej koledzy: A. Hopfer, K. Czarnecki i St. Kluska

Hotel „Metropol” - miejsce obrad Kongresu FIG

Otwarcie Kongresu FIG w Brighton
Drugi rząd od prawej koledzy: W. Wilkowski, A. Hopfer, R. Żróbek,
S. Przewłocki, J. Martusewicz, Pani K. Sobolewska-Mikulska oraz kolega
J. Racki

Royal Albion Hotel - typowa hotelowa zabudowa wybrzeża w Brighton

Wesołe oblicza - cocktail
Drugi z prawej W. Radliński (USA) Honorowy Prezydent FIG

Molo rozrywkowe w Brighton

OSTATNI ZAJAZD GEODEOTÓW WOJ. PŁOCKIEGO

Pożegnalny toast wygłasza Dyrektor Wydziału Geodezji Kartografii Katastru i Nieruchomości UW woj. płockiego K. Mączewski

Szkolenie prowadzi z-ca Dyrektora Wydziału A. Jakubowski

W dniach 12-13.09.1998 r. odbyły się tradycyjne "Dni Geodety".

Był to ostatni "Zjazd Geodetów woj. płockiego", który odbył się w Soczewce w Ośrodku Szkoleniowo-Wypoczynkowym PTSM "Mazowsze". W spotkaniu wzięło udział około 90 osób. Pierwszy dzień rozpoczęło szkoleniem, na którym poruszono następujące tematy:

1. Organizacja i zadania służby geodezyjno-kartograficznej w nowej strukturze organizacyjnej kraju.

2. Informacja o nowych uregulowaniach prawnych w zakresie ewidencji gruntów i budynków.

3. Podziały nieruchomości w świetle uregulowań prawnych zawartych w ustawie z dnia 21.08.1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

Kulminacyjnym punktem imprezy było ognisko oraz tańce, hulanki i swawole, które trwały do rana.

W niedzielę uczestnicy grali w piłkę, ringo, kometkę, a grzybiarze zbierali grzyby.

W wyniku reformy administracyjnej od 1 stycznia 1999 r. Kutno przejdzie do woj. łódzkiego, nadal deklaruje swoją obecność w przyszłych imprezach naszego środowiska.

A więc do zobaczenia.

Maria Kucharzak

No to - zdrowie!

Pieczenie kielbasek

Spotkanie koleżeńskie w Hartowcu

Koleżanki i koledzy wysłuchują referatu kol. Pietrukowicza - Prace urządzeniowo-geodezyjne na terenie Nadleśnictwa Lidzbark

Zdjęcie pamiątkowe uczestników spotkania

Dzik ważący 60 kg pieczony na ognisku zapijany piwem żywieckim, łomżyńskim, sierpeckim

W dniu 8 września 1998 r. odbyło się spotkanie koleżeńskie geodetów z woj. ciechanowskiego, należących do Oddziału SGP w Warszawie. Organizatorem spotkania było koło SGP w Działdowie.

Hartowiec to miejscowość turystyczna położona nad jeziorem w otoczeniu pięknych lasów w gminie Rybno, na krańcach północnych woj. ciechanowskiego. Spotkanie rozpoczęło się od wspólnego obiadu w ośrodku wypoczynkowym w Hartowcu. Po obiedzie uczestnicy wysłuchali dwóch referatów. Pierwszy wygłosił kierownik WBGiTR Rejonowego Oddziału w Działdowie kol. Aleksander Pietrukowicz nt. "Prace geodezyjne na terenie Nadleśnictwa Lidzbark a dalsze ich wykorzystanie w pracach urządzeniowo-leśnych". Sporo informacji o samym Nadleśnictwie Lidzbark, o pow. ponad 27000 ha, udzielił uczestniczący w spotkaniu Nadleśniczy Jan Karetko. Drugi referat autorstwa kol. J. Cisaka nt. "Podstaw teoretycznych i praktycznego zastosowania GPS" (globalnego systemu pozycjonowania). Po referatach nastąpiło ożywiona dyskusja. Następnie zademonstrowano pomiar wykonany w terenie.

Następnym punktem spotkania było ognisko z pieczonym dzikiem, kielbaskami i różnymi gatunkami piwa. Humory i pogoda dopisywały.

Zarząd Oddziału reprezentował jego przewodniczący Stanisław Czarnecki oraz z-ca sekretarza Helena Bieniewska, skarbnik Stanisław Krzysztoń i członek prezydium (przewodniczący komisji techniki) kol. Jan Cisak.

Uczestniczyli koleżanki i koledzy z Ciechanowa, Pułtuska, Mławy, Żuromina i gospodarze spotkania z Działdowa, razem ponad 60 osób. Spotkania takie mają na celu integrację społeczności geodezyjnej i zawsze należą do udanych. Powroty były późne, wszyscy zadowoleni. Zdjęcia ilustrują resztę. Zorganizowanie spotkania było możliwe dzięki zaangażowaniu się członków Koła, jak również pomoc władz Oddziału w Warszawie.

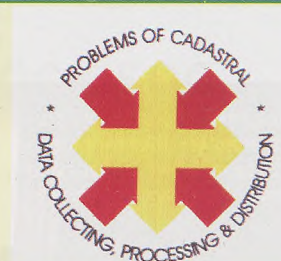
Przewodniczący Koła SGP w Mławie kol. Marek Dymkowski zaproponował zorganizowanie następnego spotkania na wiosnę 1999 r. przez jego Koło.

Na koniec kilka słów o gospodarzach spotkania. Do Koła SGP w Działdowie należy 17 osób, zarówno pracownicy administracji geodezyjnej, koledzy prowadzący prywatne firmy geodezyjne jak również pracownicy Wojewódzkiego Biura Geodezji i Terenów Rolnych. Zebrania Koła odbywają się w budynku WBGiTR RO w Działdowie. Koło organizuje coroczne spotkania opłatkowe i rodzinne imprezy w Hartowcu. W ubiegłym roku zorganizowaliśmy bal karnawałowy geodetów ze środowiska działdowskiego, na który przybyło 60 osób.

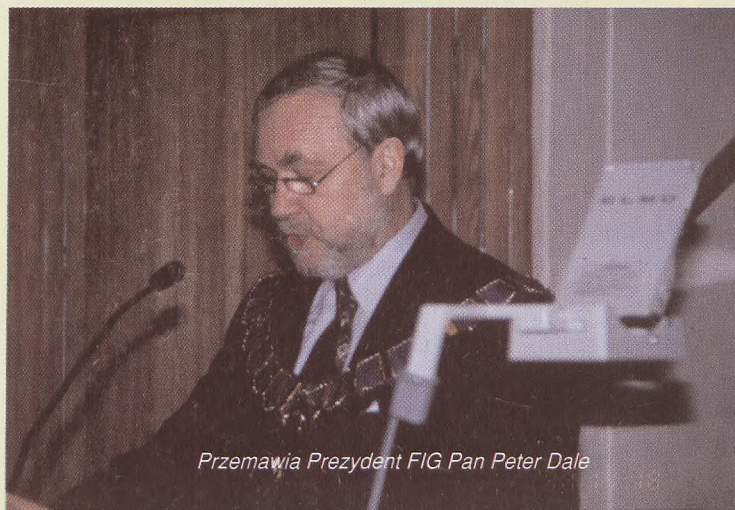
Przewodniczący Koła SGP w Działdowie
Marek Błażejczyk

Geodeci województwa ciechanowskiego przy ognisku - pieczenie kielbasek, humory dopisują

KONGRES KATASTRALNY

Otwarcia Kongresu dokonuje Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego kol. Andrzej Hopfer

Przemawia Prezydent FIG Pan Peter Dale

Obrady 1 Sesji prowadzi: Pan Paul Munro-Faure (siedzi) i kol. Kazimierz Czarnecki

Obrady 3 Sesji prowadzi: Pan Theo Bogaerds (siedzi) i kol. Bogdan Ney

Sala obrad

Sala obrad

Fot. E. Mecha

KONGRES KATASTRALNY

W dniach 17-20.11.1998 r. odbył się w Warszawie Kongres Katastralny. Był to pierwszy Kongres o tej tematyce, jaki został zorganizowany na świecie pod egidą Międzynarodowej Federacji Geodetów (FIG).

Patronat nad Kongresem sprawował Premier Rzeczypospolitej Polskiej prof. Jerzy Buzek. Organizatorem było Stowarzyszenie Geodetów Polskich, a współorganizatorami: Ministerstwo Finansów i Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji. Imprezę sponsorowała firma INTERGRAPH. Językiem oficjalnym był angielski. Bezpośrednio pracami organizacyjnymi kierował Komitet w składzie;

Andrzej Hopfer - Przewodniczący
Kazimierz Czarnecki - Sekretarz Organizacyjny
Stanisław Surowiec - Sekretarz Naukowy
Stanisław Cegielski - Komisarz Wystawy
Bogdan Grzechnik - Członek
Tadeusz Kuźnicki - Członek
Jerzy Kozłowski - Członek
Konrad Pirwicz - Członek
Kazimierz Przybyłowski - Członek

Otwarcia Kongresu dokonał Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego kol. Andrzej Hopfer witając zaproszonych gości oraz uczestników obrad. Podkreślił ważność poruszanej tematyki dla gospodarki narodowej.

Pierwszy z zaproszonych gości zabrał głos Wiceminister Spraw Wewnętrznych i Administracji dr inż. Marek Naglewski, który odczytał następujące pismo skierowane przez Premiera Jerzego Buzka do uczestników Kongresu:

Warszawa, dnia 18 listopada 1998 r.

Prezes Rady Ministrów
Rzeczypospolitej Polskiej

Uczestnicy Pierwszego Światowego Kongresu
Katastralnego
Szanowni Państwo,

Serdecznie dziękuję za zaproszenie na obrady Kongresu Katastralnego, zorganizowanego przez Stowarzyszenie Geodetów Polskich oraz Międzynarodową Federację Geodetów.

Kongres odbywa się w okresie szczególnie ważnym dla przyszłości katastru polskiego, tj. w czasie kiedy trwają intensywne prace rządu nad przygotowaniem programu rozwoju systemu katastralnego, rozumianego jako źródło rzetelnej i aktualnej informacji o gruntach, budynkach i lokalach, ich wartości, a także ich właścicielach. System ten będzie bardzo pomocny w podejmowaniu racjonalnych decyzji w wielu dziedzinach życia gospodarczego, decyzji podejmowanych przede wszystkim przez władze samorządowe. To samorząd będzie głównym użytkownikiem danych zwartych w systemie katastralnym.

Prace nad rozwojem systemu katastralnego będą prowadzone w ramach "Rządowego Programu Rozwoju Systemu Katastralnego w Polsce" pod kierownictwem międzyresortowego zespołu koordynacyjnego przy Prezesie Rady Ministrów. W skład zespołu wejdą przedstawiciele zainteresowanych resortów, a w szczególności Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Sprawiedliwości oraz Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, a także przedstawiciele Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii. Uczestnictwo w pracach zespołu przedstawicieli różnych resortów zapewni spójność i jednolitość przyjętych rozwiązań.

Z satysfakcją przyjąłem wiadomość, że służby geodezyjne i rzeczoznawcy majątkowi są przygotowani do

sprawnego przeprowadzenia powszechnej taksacji nieruchomości, która będzie podstawą do uzyskania informacji o wartości nieruchomości, zarówno dla ewidencji gruntów i budynków, jak i rejestru podatkowego. Prowadzone od kilku lat prace pilotażowe świadczą o tym, że już wkrótce zadanie to zostanie zrealizowane.

Powstanie nowoczesnego systemu katastralnego umożliwi Ministrowi Finansów reformę systemu podatkowego, w tym wprowadzenie podatku od nieruchomości jako źródła finansowania samorządowych społeczności lokalnych.

Szanowni Państwo,

Przedstawiciele rządu z uwagą zapoznają się ze wszystkimi zaleceniami i wnioskami podjętymi podczas obrad Kongresu. Chętnie skorzystamy też z doświadczeń europejskich w zakresie budowy systemu katastralnego. Wykorzystanie tych doświadczeń jest szczególnie ważne w momencie, gdy Polska znajduje się o krok od członkostwa w Unii Europejskiej. Życzę wszystkim zgromadzonym owocnych obrad mam nadzieję, że obrady te dostarczą nowych pomysłów i nowych rozwiązań, które będą mogły zostać wykorzystane w pracach nad wspomnianym już rządowym programem "Rozwoju Systemu Katastralnego w Polsce".

Z kolei przemówienie wygłosił Prezydent Międzynarodowej Federacji Geodetów (FIG) Pan Peter Dale:

Szanowny Panie Prof. Czarnecki, Szanowni Przedstawiciele Ministerstw, Szanowni Goście, Panie i Panowie

Przekazuję Państwu serdeczne pozdrowienia od FIG-u, Międzynarodowej Federacji Geodetów, oraz od moich współpracowników z Biura FIG. Jest to dla mnie szczególnie przyjemność zwłaszcza iż FIG ma tak wielu członków w Polsce.

Jestem szczęśliwy, że mogłem znowu odwiedzić Warszawę i doświadczyć kontrastu między zimną aurą i gorącym przyjęciem przez przyjaciół, jakkolwiek moje wizyty w Polsce mają także kłopotliwe zabarwienie, bo gdy w 1989 r. Wielka Brytania została wybrana do kierowania sprawami FIG-u - największym jej konkurentem była właśnie Polska.

Jeśli chodzi o FIG, to już dwukrotnie los nie sprzyjał naszemu krajowi, ponieważ Polska w 1938 r. została wybrana na gospodarza kongresu w 1942 r. co z wiadomych przyczyn nie zostało zrealizowane. Tak więc z tym większą przyjemnością chcę poinformować Państwa o tym, że na Plenarnym Zgromadzeniu FIG podczas kongresu w Brighton przyznano pośmiertnie tytuł Honorowego Prezydenta wielkiemu Polakowi i geodecie św. pamięci pułkownikowi Surmackiemu.

Znane jest powiedzenie "do trzech razy sztuka". Tak więc nie tracicie nadziei i próbujcie. Nie mogę wyobrazić sobie bardziej zasłużonego kraju - gospodarza przyszłego kongresu i prowadzącego biuro FIG - niż Polska. Umiejętność organizacji przez Polskę konferencji wykazano m.in. podczas seminarium MOLA - zgrupowaniu specjalistów w zakresie administracji ziemi upewnia mnie, że ta sama operatywność objawi się w Kongresie Katastralnym. Chciałbym teraz i tutaj przekazać wyrazy uznania dla prof. Andrzeja Hopfera i jego zespołu za przygotowanie całego przedsięwzięcia.

Tematy obrad kongresowych są istotą FIG-u. Jeśli byście Państwo mieli wybrać jedno słowo, które jednoznacznie określiłoby naszą Federację i odróżniało ją od innych organizacji, byłoby to najprawdopodobniej słowo kataster. Wiele rzeczy, które robimy zająłoby się z innymi międzynaro-

dowymi organizacjami lecz nie dotyczy to katastru. Jest to jeden z powodów dlaczego FIG wspomaga takie przedsięwzięcie.

Innym powodem podnoszącym znaczenie spraw związanych z katastrem jest to, że dyskusja nad przyszłością katastru jest ciągle "na czasie". Wielu z nas zna historię o Kopciuszku, która pracowała jak niewolnik w kuchni wielkiego domu aż do dnia, gdzie wskutek działania czarów mogła udać się na królewski bal. Tam spotkała i zakochała się w księciu i jak bajka mówi, żyli długo i szczęśliwie.

Kataster jest bardzo podobny do Kopciuszka. Ci spośród was, którzy pracują w katastrze z pewnością mają dziś odczuć, że są na balu chociaż nie przybyli tu dzięki czarom - znaleźliśmy się tutaj dzięki ciężkiej pracy i trochę tylko dzięki sprzyjającemu losowi. Lecz jestem pewien, że wierzymy, iż rezultatem naszych wysiłków będzie to, że każdy z nas będzie żył długo i szczęśliwie - właśnie dzięki katastrowi.

Gdybyście Państwo zechcieli mi wybaczyć, że dalej użyję przenośni i symboliki, wyrażam wielkie zadowolenie widząc na widowni tak wielu znakomych "wodzirejów" dzisiejszego balu. Wszyscy pomogliście w ten sposób podnieść doniosłość studiów nad katastrem i za to jesteśmy Wam winni dług wdzięczności.

Postrzegam to wydarzenie jako bardzo aktualne. Jest to spowodowane reformą katastru, która stale trwa na całym świecie, lecz szczególnie w Centralnej i Wschodniej Europie.

Przynajmniej jedenaście krajów szuka obecnie rozwiązań dla swojej gospodarki, tak aby się znaleźć we wspólnym rynku, dostosowując swe prawa i obowiązki przed wejściem do Unii Europejskiej. Gospodarka rynkowa spośród wielu czynników wymaga od państw członkowskich funkcjonującego i otwartego rynku ziemi. Kiedy kolonie Brytyjskie przestały istnieć w latach 50-tych i 60-tych, położono w nich nacisk na rejestrację ziemi oraz zapewnienie ochrony praw do ziemi. Wówczas rynek ziemi nie był tam zbyt rozwinięty, chociaż powstała obawa utraty ziemi przez najbardziej potrzebnych poprzez przyznawanie lekką ręką tytułów. Historia pokazała jednak iż ci "niezamożni" byli bardziej inteligentni i nie nastąpiło to.

Dzisiaj kładzie się szczególny nacisk na rozwój rynku ziemi. Wspólnota Europejska bacznie go obserwuje, jako na miernik odpowiedniego przygotowania przyszłych członków powiększającej się wspólnoty.

Gdzie indziej na świecie również zwraca się uwagę na rynek ziemi i rośnie świadomość jego ważności. Mówi się, że ostatni krach ekonomiczny, który zaczął się w Południowo-Wschodniej Azji był po części spowodowany przez niewłaściwe zarządzanie nieruchomościami i nadmierną podaż bloków mieszkalnych w Bangkoku.

Reformy katastralne są globalnym zjawiskiem, które ma miejsce nie tylko w Centralnej i Wschodniej Europie. Programy pomocowe opierają się na fundacjach i pomocy technicznej dla wielu części świata. W tym aspekcie najbardziej znanym jest PHARE, program który rozpoczął się w Polsce i na Węgrzech i służył jako pomoc w rekonstrukcji gospodarki tych krajów. Jest wielu sceptyków ze względu na powolność wprowadzania wyników reform. Chciałbym was jednak prosić ponownie abyście Państwo nie traciли nadziei. Za jakiś czas, jak tego już dowodzi historia katastru, można będzie udowodnić, że proces rozwoju przebiegał w istocie bardzo szybko. W wielu krajach program restytucji własności ziemi jest już prawie na ukończeniu a rynek nieruchomości funkcjonuje poprawnie, co objawia się szczególnie na tere-

nach urbanizowanych.

Jest jednak prawda, iż olbrzymia ilość pracy jest jeszcze do wykonania, szczególnie w sektorze rolnictwa oraz rozwoju gospodarki na terenach wiejskich, lecz nie zapominajmy tego co już zostało osiągnięte w relatywnie krótkim czasie.

Szybkość zachodzących zmian jest po części rezultatem komputeryzacji. Kataster nie jest jednak tylko szeregiem operacji technicznych, a komputeryzacja nie rozwiąże problemów ludzkich, którymi również należy się zająć. We Wspólnocie Europejskiej na przykład istnieje jeden otwarty rynek, w którym każdy w ramach obywateli krajów członkowskich może kupić ziemię w każdym kraju Unii.

Kwestia zagranicznych właścicieli ziemskich jest jednak wysoce kontrowersyjna i stanowi temat głębokich politycznych rozważań nie tylko w krajach ubiegających się o wejście do Unii jak również dla jej członków. Dania wynegocjowała w tej sprawie pewien wyjątek w Traktacie z Maastricht a Austrii przyznano okres przejściowy na dostosowanie się do tych zjawisk. Nie zadowolono jednak żadnym politykom mającym do czynienia z tymi problemami wywołującymi wiele emocji. W tej kwestii żyję jak najlepiej Panu Premierowi Polski choć jej rozwiązanie nie jest łatwe.

Chcę zaakcentować ten właśnie element, bo chociaż programy reformujące kataster mają rozległy wachlarz technologiczny, to jednak zarządzanie ludźmi jest bardziej rzeczywistym problemem niż zarządzanie danymi. Wielu z nas oczywiście kieruje się wskazówkami technologicznymi i nie ma wątpliwości, że w wielu przypadkach sprzęt komputerowy i oprogramowanie oraz ich rozwój ma decydujący wpływ na nasze życie.

Dzięki postępowi technologicznemu wiemy dużo więcej i możemy zrobić dużo więcej niż kiedykolwiek wcześniej. Lecz jak napisał jeden z angielskich poetów, uczenie się tylko trochę jest niebezpieczną rzeczą. Dostęp do tak dużej ilości danych dostarczanych poprzez Internet nie oznacza, że jesteśmy ekspertami, częściowo dlatego że nie możemy zmierzyć niezawodności danych, którymi dysponujemy tą drogą.

Jeśli jest jakakolwiek rzecz, której komputer powinien nas uczyć - to ta, że nigdy nie powinniśmy polegać wyłącznie na komputerach. Ci, którzy próbowali ominąć tzw. "Pułapkę Tysiąclecia" mogą to sobie uświadomić. Wszyscy konsultanci i naukowcy powinni wiedzieć, że zawsze należy sprawdzać swoje dane, szczególnie gdy pochodzą z Internetu.

Lecz czy zasoby danych są błędne czy prawdziwe, fakty świadczą, że rozwijająca się technologia informatyczna zmienia to co robimy na to jak to robimy.

Osobiście nie jestem przeciwny zmianom - nawet jeśli czasem są to zmiany dla samych zmian, choć mam wrażenie, że wiele spośród reform katastralnych we Wschodniej i Centralnej Europie nie jest wystarczająco radykalnych. Są one ograniczone do "wczorajszych" wymagań, do komputeryzacji, która mogłaby działać skutecznie kiedyś, lecz nie jest odpowiednia na przyszłość. Jako przykład podać można fakt, że wiele krajów odbudowuje swoje księgi wieczyste i systemy katastralne w taki sposób jakby czas mógł się cofnąć o 50 lat - a jest to przecież niemożliwe.

Mając przywilej obserwacji "z pierwszej ręki" dużej liczby funkcjonujących systemów informacyjnych, uważam iż jest tu potrzebna większa odwaga, większy rozmach w wyobrażaniu sobie przyszłości oraz głębsze rozumienie tego, czego będzie potrzebował jutrzejszy świat. Mam nadzieję, że po trzech dniach obrad Kongresu będziecie Państwo myśleć bardziej radykalnie o katastrze, nie zagubicie kierunku i istoty problemu i będziecie myśleć bardziej wyraźnie o jego roli w przyszłości.

Chciałbym teraz odbiec na moment od Warszawy i od

dnia dzisiejszego. Dziesięć dni temu odwiedziłem Bratysławę i moich słowackich przyjaciół. Mam nadzieję, że wybaczą mi oni, że powtórzę historię, którą powiedziałem niektórym z nich o mojej małej wiosce w odległej części Szkocji. nazywa się ona Barr, ma około 200 mieszkańców - mężczyzn, kobiet i dzieci. Najbliższy sklep jest odległy o 20 km. Co tydzień władze lokalne wysyłają do tej wsi autobus z ośmioma komputerami. Osiem Pań - w różnym wieku - jest widoczne w mojej wiosce, że właśnie kobiety przejawiają więcej inicjatywy - wspina się do autobusu i bierze udział w kursie posługiwania się komputerem.

Spośród innych nowinek technicznych uczą się one jak "serfować" po sieci komputerowej, która jest dostarczana przez Radę dla wiejskiego ośrodka kultury. Już teraz formuje się kolejka do następnego kursu.

Przykład ten ukazuje jak wydarzenia mające miejsce w tak małym i odległym miejscu jak moja rodzinna wioska może być implikacją dla większej areny działań jeśli nawet człowiek starszy i słabszy może szukać dostępu do katastralnej bazy danych. Czy więc budujemy poprawny rodzaj katastrów wychodząc tylko naprzeciw nowym generacjom użytkowników? O ile szczęście dopisze, debata kongresowa najbliższego tygodnia dostarczy zapewne nowych odpowiedzi na te pytania.

Jeśli chodzi o dane - to z mojego punktu widzenia, nowoczesny kataster powinien zaspokajać potrzeby zarówno indywidualne jak i społeczne w szerokim zakresie a nie tylko rządu lub nawet rynku nieruchomości. Powinno to stanowić udogodnienie jako część krajowej infrastruktury, wspomagającej w szerokim zakresie zarządzanie zasobami, monitorowanie i ochronę środowiska itp. Z jednej strony to musi być udostępniane Panu Premierowi jako informacja, której on potrzebuje, ale z drugiej strony kataster musi zaspokajać potrzeby każdego mężczyzny i każdej kobiety na ulicy lub w polu. Wyzwaniem jest uzyskanie tu zrównoważonego bilansu potrzeb i ich zaspokojenie. W tym momencie wyrażam obawę, że jeszcze nie w pełni satysfakcjonujemy pod tym względem ani naszych polityków i administratorów ani tych, którym oni służą.

Oczywiście wiele ludzi ma wizję przyszłości i jak wcześniej sugerowałem, wielu "wizjonerów" jest zapewne na tej sali. Niektórzy z Państwa mogli widzieć kopię publikacji komisji 7 FIG na temat katastru w roku 2014. Gratuluję jej autorom i polecam ją Państwu. Informacje zawarte w tej publikacji są przydatne nie tylko dla nas tu w Europie, ale również i na innych kontynentach. Nie mam wątpliwości co do zawartej tam treści - natomiast mam je co do dat. Niektóre kraje założyły nowoczesny kataster znacznie szybciej niż do 2014 roku, podczas gdy inne zrobią to znacznie później, szczególnie kraje południowej półkuli - oczywiście z godnym uwagi wyjątkiem Australii.

Publikacja komisji 7 jest przykładem tego co FIG próbuje robić zgodnie ze swoją rolą jako międzynarodowa organizacja pozarządowa. Mam nadzieję, że będziemy jeszcze bardziej zdolni rozwijać tę działalność teraz ponieważ powołaliśmy swoją stałą siedzibę, która będzie otwarta w Kopenhadze z początkiem następnego roku i niektórzy z Państwa wiedzą, że będzie prowadzona przez Markku Villikka jako jej pierwszego Dyrektora. Wystąpi oczywiście pewien okres przejściowy dopóki Markku nie nauczy się swej nowej pracy a my w Biurze FIG w Anglii będziemy stopniowo coraz częściej przekazywać Mu kolejne zadania.

Mianowanie Markku pozwoli nam zapewnić lepszą obsługę Stowarzyszeń członkowskich i wszystkich geodetów; będzie to pomocne również dla naszych komisji technicznych. Zwróćcie Państwo uwagę na ten fakt i na to miejsce, obserwując co się tam będzie działo. To jest ekscytujący moment

dla przyszłości FIG.

Pozwólcie mi Państwo wrócić do teraźniejszości. Jako Prezydent Międzynarodowej Federacji Geodetów jestem szczęśliwy, że mogą wziąć udział w tym spotkaniu. Nie mam wątpliwości co do słuszności kwestii, które będą tu dyskutowane. Gratuluję organizatorom za ich wyobraźnię i umiejętności organizacyjne.

Na koniec jeszcze jedno powiedzenie: kataster dotyczy ziemi, praw oraz ludzi, a więc spraw, które dotyczą Premiera Polski i wszystkich jej obywateli. Patrząc z nadzieją na mój udział w waszym spotkaniu, na odnowienie starych przyjaźni i nawiązywanie nowych. Mam nadzieję, że wy wszyscy Państwa również będziecie się starać uczynić to samo.

Powodzenia i najlepsze życzenia dla wszystkich Państwa!

Na zakończenie uroczystego otwarcia Kongresu głos zabrał Prezes Stowarzyszenia Geodetów Polskich wygłaszając następujące przemówienie:

Panie Ministrze, Panie Prezydencie Międzynarodowej Federacji Geodetów,

Szanowni Goście i Uczestnicy Kongresu, Panie i Panowie
W połowie XVI wieku, gdy królewski skarbiec był pusty, królowa Bona Sforza zapytała Królewską Radę: "... a mierników ilu macie?" Taki oto był początek "pomiaru włócznej" w Rzeczypospolitej Obojga Narodów. Jak wiadomo, w wyniku "pomiaru włócznej" dawne świadectwa zostały zastąpione nowym systemem renty gruntowej polegającym na jej proporcjonalności do posiadanej powierzchni gruntu.

Czy "pomiar włóczny", zapoczątkowany w roku 1557, można uznać jako początek prac nad katastrem nieruchomości na ziemiach polskich? Niech to rozstrzygną historycy. Przytoczyłem dzisiaj tamto Królowej Bony pytanie, aby uzmysłowić wszystkim Państwu najdawniejsze, geodezyjne korzenie katastru w Polsce.

Powszechnie wiadomo, że proces tworzenia katastru nieruchomości jest zadaniem złożonym, wymagającym harmonijnej współpracy specjalistów kilku dziedzin. My geodeci jesteśmy odpowiedzialni przede wszystkim za mierniczą inwentaryzację położenia w przestrzeni nieruchomości jako takich, a także ich atrybutów środowiskowych i technicznych oraz inwentaryzację urządzeń strukturalnych.

Kataster nieruchomości w Polsce mają dopełnić informacje określające stan prawny nieruchomości oraz wartość nieruchomości. Stan prawny nieruchomości w naszym kraju jest związany z systemem ksiąg wieczystych, zaś wartość nieruchomości umieszczona w katastrze ma wynikać z procesu powszechnej taksacji wykonywanej przez rzeczoznawców majątkowych.

Panie i Panowie.

W imieniu Stowarzyszenia Geodetów Polskich chcę podkreślić z wielką satysfakcją fakt, że rząd Rzeczypospolitej Polskiej, którym kieruje Pan Premier Jerzy Buzek, docenia znaczenie katastralnej infrastruktury informacyjnej w zarządzaniu nowoczesnym państwem. Jesteśmy szczerze ukontentowani faktem tak zdecydowanego poparcia idei Kongresu zarówno przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, jak i Ministra Finansów. Obydwa Ministerstwa występują jako współorganizatorzy Kongresu. Jesteśmy zaszczytleni obecnością Pana Premiera oraz Panów Ministrów na ceremonii otwarcia Kongresu.

Jesteśmy wdzięczni Panu Prezydentowi FIG oraz Przewodniczącym Komisji 7 FIG za poparcie inicjatywy zorganizowania Pierwszego Kongresu Katastralnego w Warszawie. Jesteśmy radzi, że prezydent FIG-u Prof. Peter Dale oraz Przewodniczący Komisji 7: Prof. Ian Williamson z Australii oraz Dr Paul Munro-Faure z Wielkiej Brytanii są wśród nas.

Szanowne Koleżanki i Koledzy,

Dzięki aktywności polskich stowarzyszeń zawodowych geodetów w Międzynarodowej Federacji Geodetów od roku 1926, kiedy to nasi koledzy przystępowali do Federacji, dzięki współczesnej aktywności naszych kolegów, a w szczególności Prof. Andrzeja Hopfera, byłego Przewodniczącego Komisji 7 oraz inicjatora zorganizowania tego Kongresu, możemy gościć dzisiaj w Warszawie naszych kolegów z wielu krajów świata; będziemy mogli skorzystać z najlepszych doświadczeń europejskich i światowych w zakresie zakładania i prowadzenia katastru nieruchomości.

Cieszę się, że w Kongresie uczestniczy spora grupa naszych kolegów z krajów Europy Środkowej i Wschodniej, w tym naszych sąsiadów. Mamy nadzieję, że Koledzy ci znajdą podczas Kongresu problematykę ważną obecnie w ich krajach.

Mam szczerą nadzieję, że moi polscy koledzy, którzy tak licznie uczestniczą w Kongresie spożytkują to spotkanie również do nawiązania wielu nowych przyjaźni i kontaktów, i że w przyszłości nasze polskie spotkania katastralne, o których wspominał Prof. Hopfer rozwiną się w spotkania międzynarodowe.

Szanowni Państwo,

Wracając od dawnego pytania naszej Królowej Bony... Jeśli Pan Premier zapytałby dzisiaj "ilu mamy w Polsce geodetów oraz innych specjalistów z dziedzin związanych z katastrami nieruchomości, aby sprostać zadaniu jego utworzenia i utrzymania w stanie operacyjnym?", to odpowiedziałbym zdecydowanie: "mamy ich dostatecznie wielu, znakomicie wykształconych i dostatecznie doświadczonych, aby byli w stanie wziąć czynny udział w prowadzeniu katastru, utrzymaniu jego baz danych w stanie aktualności oraz dystrybucji przetworzonych informacji katastralnych dla wszystkich użytkowników katastru".

Witając wszystkich serdecznie w imieniu Stowarzyszenia Geodetów Polskich, życzę uczestnikom Kongresu Katastralnego pożytku naukowego i zawodowego z tego spotkania. Życzę przyjemnego pobytu w Warszawie. Życzę Państwu także trochę słońca na warszawskich zimowych, zaśnieżonych ulicach.

Po uroczystym otwarciu rozpoczęła się część robocza Kongresu. W ciągu trzech dni odbyło się sześć sesji, po każdej z nich prowadzona była ożywiona dyskusja. Wygłoszono ponad 40 referatów. Poniżej wydrukowane są nazwiska autorów i tytuły referatów, które zostały zamieszczone w wydawnictwie Kongresowym. Litery (P) - polski lub (A) - angielski przy tytule referatu informują w jakim języku jest napisany.

Andrzej Hopfer, Stanisław Cegielski, Bogdan Grzechnik - Kierunkowe problemy polskiego katastru nieruchomości (P)

Ian Williamson, Lisa Ting - Synteza światowych trendów katastralnych (A)

Helge Onsrud - MOLA - Europejska Organizacja Osób Odpowiedzialnych za Administrację Gruntami a kataster (A)

Paul van der Molen - Organizacja, administracja i prawodawstwo katastralne i ich wpływ na rozwój społeczno-ekonomiczny obszarów (A)

Gesrhon Feder - Ekonomiczne aspekty rejestracji gruntów i tytułów (A)

Pierre Le Roux - Zarządzanie gruntami i katastrem - perspektywy technologiczne (A)

Jerzy Goździcki - Infrastruktura i standardy katastralne (A)

Wojciech Pachelski - Standaryzacja i normalizacja dla potrzeb katastru (P)

Henri J.G.L. Aalders - Standaryzacja katastru w Holandii (A)

Apostolos Arvanitis - Podstawowe procedury i problemy gromadzenia danych katastralnych w Grecji (A)

Rajica Michajlovic, Vladimir Vasiljev, Dragan Blagojevic, Mladen Dugojnic - Organizacja prac geodezyjnych przy zakładaniu katastru nieruchomości w Jugosławii (A)

Dragan Blagojevic, Vladimir Vasiljev, Dusan Joksic - Udoskonalenie sieci geodezyjnych w kontekście modernizacji katastru nieruchomości w Republice Serbii (A)

Irena Mitasova, Milan Hajek, Erika Jasovska, Davorin Gaspar - Cyfrowa, komputerowa ortofotomapa opracowana na podstawie wektorowej mapy katastralnej i ortofotomapy (A)

Jac Triglav - Umieszczenie cyfrowej mapy katastralnej w bazie danych mapy orto-foto - podejście słoweńskie (A)

Vladimir Vasiljev, Dusan Joksic, Dragan Blagojevic, Rajica Mihailovic - Cyfrowa technologia produkcji map katastralnych jako część modernizacji katastru w Serbii (A)

Waldemar Kłoczek - Wykorzystanie zdjęć lotniczych dla potrzeb katastru (P)

Andrzej Kwitowski, Albert van Dijk - Wykorzystanie bardzo wysokiej rozdzielności danych satelitarnych do celów katastralnych (A) (P) tylko skróty referatu

Jürg Kaufmann - Wyniki badań nad rozwojem katastru - Kataster 2014 (A)

Theo Bogaerts - Ocena systemów katastralnych w ramach programu PHARE (A)

Andrzej Kwitowski, Karel Welter - Trendy w katastrze na świecie i rozwój rynku rejestracji ziemi (A) (P) tylko skróty referatu

Nihat Sahin - Trendy rozwoju rejestracji gruntów i działalności katastralnej w Turcji ukierunkowane na zwrot kosztów (A)

Marko Gostovic, Dusan Joksic, Manojlo Miladinovic - Koncepcja rozwoju katastru w Jugosławii i jego realizacja (A)

Ruza Urosevic, Leposava Karamarkovic, Blagoje Stankovic, Dragisa Milic - Podstawa prawna modernizacji katastru w Jugosławii (A)

Bogdan Ney - System Informacji Przestrzennej a kataster nieruchomości (P)

Zenon Marzec, Stanisław Surowiec - Od ewidencji gruntów i budynków do katastru nieruchomości (P)

Tommy Osterberg, Agneta Ericsson - Wyniki badań nad katastrem w krajach rozwijających się (A)

Horst Borgmann - Rejestracja gruntów w Niemczech (A)

Richard K. Bullard, Lyuba Babiy - Rejestracja gruntów na Ukrainie - decyzja na przyszłość (A)

Horst Borgmann - Podatki i taksacja nieruchomości w Niemczech (A)

Oleg M. Krupenin, Sergei A. Shavrov - Administrowanie gruntami na Białorusi (A)

Stanisław Szwałek - Wykorzystanie danych katastralnych dla potrzeb statystyki i danych ze spisu powszechnego w katastrze (P)

Wojciech Bachor, Stanisław Cegielski, Piotr Bednarski - Kataster nieruchomości w systemie zarządzania gminem i powiatem (P)

Wacław Baranowski, Mieczysław Cyran - Dokumentacja budowlana jako źródło informacji dla katastru (P)

Paweł Cupriak - Księgi wieczyste a kataster nieruchomości (P)

Tomasz Telega, Sabina Żróbek - Powszechna taksacja nieruchomości (P)

Paul Munro-Faure - Kataster a zarządzanie gruntami i wodami (A)

Podaliśmy wykaz referatów bo być może poszczególne opracowania zainteresują Koleżanki i Kolegów. Referaty te znajdują się w Biurze Zarządu Głównego SGP.

Obecnie przygotowywane jest wydawnictwo pokongresowe gdzie znajdą się między innymi referaty wygłoszone a nie opublikowane przed Kongresem.

Na zakończenie obrad podjęto następującą rezolucję:

Rezolucja Warszawska Międzynarodowego Kongresu Katastralnego 17-20 listopada 1998 r.

1. W dniach od 17 do 20 listopada 1998 r. w Warszawie odbył się Międzynarodowy Kongres Katastralny. Kongres odbywał się pod patronatem Premiera Rządu Polskiego, Pana Jerzego Buzka, pod auspicjami Międzynarodowej Federacji Geodetów (FIG) oraz przy współpracy Komisji 7 FIG odpowiedzialnej za sprawy katastru i gospodarki gruntami. Kongres został zorganizowany przez Stowarzyszenie Geodetów Polskich, a współorganizatorami były: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Ministerstwo Finansów.

2. Kongres umożliwił specjalistom z zakresu katastru z 19 krajów (Australii, Białorusi, Danii, Litwy, Niemiec, Grecji, Holandii, Jugosławii, Norwegii, Polski, Republiki Czeskiej, Słowacji, Słowenii, Stanów Zjednoczonych AP, Szwecji, Szwajcarii, Turcji, Ukrainy oraz Zjednoczonego Królestwa) wymianę doświadczeń rozpatrzenie światowych trendów w dziedzinie katastru, a także dokonanie przeglądu bieżącego rozwoju infrastruktury katastralnej w Polsce.

3. Uwzględniając fakt, że szereg krajów Europy Centralnej i Wschodniej zamierza uzyskać członkostwo w Unii Europejskiej, Kongres zwraca się do międzynarodowej organizacji zajmującej się administracją gruntami (MOLA), aby opracowała wytyczne w sprawie warunków, jakie muszą w tym zakresie spełnić kraje kandydujące do UE.

4. W następstwie obrad, mając na względzie założone cele Kongresu, a więc zaprezentowanie w sposób ujednolicony i porównywalny systemów katastralnych i związanych z nimi problemów, ze szczególnym zwróceniem uwagi na doświadczenia i potrzeby Europy Środkowej i Wschodniej, z wyraźnym ukierunkowaniem na sytuację i proponowany kształt katastru w Polsce.

Kongres przyjął następujące oświadczenia i uchwały:

- biorąc pod uwagę, że Organizacja Narodów Zjednoczonych, poprzez swoje agencje promuje programy i projekty katastralne, i że zaangażowanie to znalazło swój wyraz w Agendzie 21 oraz w Globalnym Planie Działania w ramach Habitat II, gdzie uznano, że sprawne i skuteczne systemy katastralne są istotne dla trwałości rozwoju gospodarczego dla zarządzania środowiskiem, a także stabilności społecznej, tak w krajach rozwiniętych, jak i w krajach rozwijających się.

uwzględniając także, że opracowane w 1996 roku przez Europejską Komisję Gospodarczą ONZ wytyczne w sprawie administrowania gruntami w krajach znajdujących się w okresie przekształceń gospodarczych oraz wnioski wynikające z Deklaracji Bogorskiej z 1996 roku poświęconej sprawie Reform Katastralnych i sponsorowanej przez Organizację Narodów Zjednoczonych oraz FIG, przedstawiły wizję, z której wynika, że nowoczesna infrastruktura katastralna ułatwi rozwój rynków nieruchomości, ochronę praw dla wszystkich i wesprze długoletni trwały ich rozwój oraz gospodarkę gruntami; uznając, że kluczem do systemu katastralnego powinno być zapewnienie aby trzy podstawowe procedury katastralne tj. przyznawanie praw do gruntów, transfer gruntami i przekształcenia przestrzenne (podziały i scalenia) były podejmowane skutecznie, bezpiecznie, szybko i po możliwych do akceptacji kosztach,

- dostrzegając fakt, że wszystkie kraje posiadają specyficzne potrzeby, ale też że kraje znajdujące się na podobnym etapie rozwoju mają szereg podobieństw do wymagań w zakresie katastru,

- biorąc pod uwagę, że właściwie funkcjonujące struktury katastralne i administracja gruntami powiązane z aspektami finansowymi są ważną częścią infrastruktury państwa, podstawą dla rozwoju gospodarki rynkowej, a ich tworzenie powinno uwzględniać priorytety zgodnie z ich znaczeniem,

- biorąc także pod uwagę, że systemy katastralne odzwierciedlają potrzeby gospodarki i społeczeństwa oraz że te potrzeby różnią się w zależności od kraju i zmieniają się w przestrzeni i w czasie,

- biorąc dalej pod uwagę prace innowacyjne, które są realizowane przez polskich kolegów dla rozwiązywania problemów technicznych w zakresie katastru,

- biorąc pod uwagę fakt, że nieruchomości muszą być przedstawione na mapach, to niektóre zadania związane np. z podatkiem od nieruchomości i funkcjonowaniem rynku nieruchomości początkowo mogą być wypełniane z wykorzystaniem map o mniejszej dokładności i przy zastosowaniu mniej kosztownych technologii, takich jak np. cyfrowe ortofoto i GPS,

- doceniając aktywną pracę FIG w zakresie zagadnień katastralnych, w szczególności pracę Komisji 7 poprzez jej "Oświadczenia w sprawie Katastru" z 1994 roku oraz jej wizję przyszłości katastru w publikacji "Kataster 2014",

- przyjmując z zadowoleniem oświadczenie Premiera Rządu Polskiego o utworzeniu międzyresortowego komitetu

sterującego rozwój polskiego systemu katastralnego,

Kongres stwierdza i rekomenduje:

- uznanie systemu katastralnego jako części szerszego systemu administrowania gruntami odnoszącego się do infrastruktury informacyjnej państwa obejmującej ramy prawne, oraz stosowne inicjatywy szkoleniowe w zakresie standardów międzynarodowych, które ułatwią rozwój rynku nieruchomości i będą miały ważne związki z różnymi użytkownikami katastru, w szczególności z sektorami bankowym i finansowym,

- przyjęcie, że rozwój systemu katastralnego i jego powiązania muszą być zinstytucjonalizowane w skoordynowany sposób dla zapewnienia maksymalnych korzyści z katastru,

- uwzględnienie, że system katastralny projektowany do wdrożenia w Polsce powinien przewidywać długookresowe nakłady finansowe, a także rozstrzygnięcia polityczne i organizacyjne; powinien on także przewidywać w szczególności stopniowy rozwój katastru z uwzględnieniem priorytetów tych obszarów, które zostały określone jako najbardziej pilne oraz przewidywać realistyczne cele będące funkcją zarówno tych priorytetów, jak i dostępnych środków na ich realizację; niezbędnym warunkiem rozwoju takiego systemu powinno być zdefiniowane i stworzenie stosownych standardów danych i aplikacji;

- że system katastralny projektowany do wdrożenia w Polsce powinien spełnić warunek właściwego okresu zwrotu nakładów poniesionych na jego utworzenie, prowadzenie i aktualizację,

- że - na równi z innymi krajami na świecie - Polska powinna uznać możliwości oraz określić rolę prywatnego sektora w tworzeniu, prowadzeniu i aktualizacji katastru,

- że powiązania między ministerstwami zaangażowanymi w rozwój katastru w Polsce oraz uznanie potrzeby lepszej koordynacji ich wysiłków wyrażone w oświadczeniu Premiera - w szczególności Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwem Finansów, Ministerstwem Sprawiedliwości i innymi zainteresowanymi instytucjami - dają podstawy do uzyskania korzyści wynikających z budowy w Polsce odpowiedniego systemu katastralnego.

W obradach wzięły udział 202 osoby z Polski oraz 76 osób z następujących państw: Anglii, Australii, Białorusi, Czech, Danii, Grecji, Holandii, Jugosławii, Kanady, Litwy, Niemiec, Norwegii, Słowacji, Słowenii, Szwajcarii, Szwecji, Turcji, Ukrainy i USA. Podczas otwarcia Kongresu na sali było ponad 400 osób.

Integralną częścią imprezy była wystawa na której m.in. dokonano prezentacji obiektów pilotowych dotyczących zakładania katastru i powszechnej taksacji nieruchomości.

T. Kuźnicki

Doc. dr inż. Stefan MERCIK uzyskał I-szy stopień Specjalizacji Zawodowej Inżyniera

W styczniu 1998 r. Kol. doc. dr inż. Stefan Mercik wystąpił z wnioskiem o nadanie mu I-go stopnia specjalizacji zawodowej inżyniera. Zgodnie z obowiązującym regulaminem wniosek został pozytywnie zaopiniowany przez macierzysty Zarząd Oddziału Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Katowicach. Do wniosku kandydat dołączył: 1/ kopię dyplomu ukończenia szkoły wyższej stwierdzającego uzyskanie stopnia mgr inż.; 2/ kopię karty osiągnięć zawodowych wg określonego wzoru, potwierdzonych przez kierownika odpowiedniego zakładu pracy; 3/ zaświadczenie o ukończeniu jednej z form doskonalenia zawodowego. Należy tu podkreślić, że wymóg ten dotyczy inżynierów posiadających stopień lub tytuł naukowy w dyscyplinie odpowiadającej specjalizacji; 4/ autoreferat, omawiający wybrane osiągnięcia zawodowe; 5/ zaświadczenie stwierdzające czynną znajomość języka obcego; 6/ dokumenty stwierdzające udział kandydata w publikacjach, patentach, lub referatach reprezentowanych na kongresach, zjazdach, konferencjach i seminariach naukowych.

Komisja Specjalizacji Zawodowej SGP na posiedzeniu w dniu 20 lutego 1998 r. powołała Zespół Kwalifikacyjny reprezentujący Oddział SGP w Katowicach w składzie: Przewodniczący dr inż. Kazimierz Juzwa, wiceprzewodniczący - dr inż. Andrzej Pachuta, sekretarz mgr inż. Karol Borkowy oraz członkowie: mgr inż. Adam Fleszar, prof. dr hab. Andrzej Majde, dr inż. Tadeusz Pytlarz. Powołano równocześnie recenzentów do dokonania recenzji dorobku kandydata w osobach: prof. dr hab. inż. Henryka Brysia z Politechniki Krakowskiej oraz prof. dr hab. inż. Andrzeja Świątkiewicza z Akademii Rolniczej we Wrocławiu. Po nadesłaniu recenzji, Zespół kwalifikacyjny w dniu 24 kwietnia 1998 r. przeprowadził publiczną prezentację dorobku kandydata w miejscu pracy doc. dr inż. Stefana Mercika na Wydziale Budownictwa Politechniki Śląskiej w Gliwicach. Gospodarzem tego spotkania naukowego było Koło Zakładowe SGP Politechniki Śląskiej. Procesowi kwalifikacyjnemu przewodniczył kol. dr inż. Kazimierz Juzwa, który powitał serdecznie kandydata doc. Stefana Mercika, recenzentów, Komisję kwalifikacyjną oraz liczne grono członków Koła Zakładowego SGP wśród których szczególnie serdecznie powitał. Przewodniczącego Stowarzyszenia Geodetów Słowacji prof. dipl. inż. Stefana Lukaca, prof. dr hab. inż. Edwarda Kujawskiego z ART w Bydgoszczy oraz dr inż. Andrzeja Kożuchowskiego z Politechniki Wrocławskiej. Po wstępnych formalnościach regulaminowych, sekretarz zespołu kol. Karol Borkowy przedstawił sylwetkę Kandydata, który następnie przedstawił swój dorobek zawodowy i naukowy w swej ponad czterdziestoletniej działalności zawodowej szczegółowo akcentując doświadczenia zawodowe zdobyte na wieloletnich kontraktach w Iraku i Kuwejcie.

Po prezentacji dorobku przez kandydata rozpoczęto dyskusję, w której zabrali głos m.in. T. Pytlarz, Andrzej Majde, Andrzej Kożuchowski, Edward Kujawski, Kazimierz Juzwa. Po wyczerpaniu listy dyskutantów, kol. Stefan Mercik udzielił wyczerpujących odpowiedzi na wszystkie zadane pytania.

W tajnym głosowaniu wszyscy uprawnieni do głosowania jednomyślnie zaakceptowali

wniosek i postanowili zwrócić się z nim do Komisji Specjalizacji Zawodowej SGP o nadanie doc. dr inż. Stefanowi Mercikowi I-go stopnia specjalizacji zawodowej inżyniera.

Komisja Specjalizacji Zawodowej na plenarnym posiedzeniu w dniu 29 kwietnia 1998 r. jednomyślnie nadała kol. doc. dr inż. Stefanowi Mercikowi I-szy stopień specjalizacji zawodowej inżyniera podtrzymując wniosek Zespołu Kwalifikacyjnego o nadaniu tego stopnia naukowego z wyróżnieniem.

Dla czytelników "Wiadomości SGP" należy przedstawić krótką charakterystykę sylwetki specjalisty I-go stopnia doc. dr inż. Stefana Mercika, co czynię z pełną satysfakcją.

Doc. dr inż. Stefan Mercik urodził się 25.06.1931 r. w Częstochowie, gdzie ukończył szkołę podstawową oraz gimnazjum im. Henryka Sienkiewicza. W roku 1948 opuszcza swe rodzinne miasto i rozpoczyna naukę w Państwowej Szkole Budownictwa w Bytomiu, którą kończy w roku 1951 uzyskując dyplom technika budowy dróg. Również w roku 1951 doc. Mercik rozpoczyna studia wyższe na Wydziale Inżynierii-Budowlanej Politechniki Śląskiej w Gliwicach, które kończy w roku 1958 uzyskując dyplom magistra nauk technicznych i inżyniera ze specjalnością konstrukcje stalowe. Pracę dydaktyczną w Politechnice Śląskiej kol. Stefan Mercik rozpoczął już na II-gim roku studiów, tj. w roku 1954 przechodząc kolejno wszystkie szczeble zawodu nauczyciela akademickiego. Po obronie w roku 1969 w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie dysertacji doktorskiej pt. "Geodezyjne badania okształceń niektórych konstrukcji i urządzeń mechanicznych podziemnych budowli hutniczych" został powołany na stanowisko docenta. W latach 1976-1980 pełnił funkcję prodziekana Wydziału Budownictwa ds. nauczania i wychowania. Jest autorem kilku publikacji o charakterze dydaktycznym publikowanych w Żyćiu Szkoły Wyższej oraz autorem scenariuszy i współrealizatorem kilku filmów dydaktycznych z cyklu "Jak powstaje mapa". Za działalność dydaktyczną otrzymał nagrodę zespołową III st. Ministerstwa Nauki Szkolnictwa Wyższego i Techniki oraz 12 nagród Rektora Politechniki Śląskiej. W czasie ponad 43 letniej praktyki zawodowej opublikował ponad 80 prac w postaci artykułów w czasopiśmie branżowych, geodezyjnych, budowlanych, hutniczych i wydawnictwach konferencyjnych. Jest autorem monografii "Geodezyjne pomiary urządzenia do ciągłego odlewania stali" oraz współautorem innej, zatytułowanej "Geodezyjne pomiary jezdni suwnicowych i suwnic" (dwa wydania) opublikowanych w ramach Instrukcji Technicznej Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego. Kol. Stefan Mercik jest autorem bądź współautorem 9 patentów oraz 2 wzorów użytkowych związanych tematycznie z geodezją inżynierską oraz recenzentem łącznie ponad 35 rozpraw doktorskich, podręczników akademickich, skryptów, artykułów naukowych, projektów badawczych Komitetu Badań Naukowych a także dorobku naukowego inżynierów ubiegających się o uzyskanie stopnia specjalizacyjnego w zakresie geodezji inżyniersko-przemysłowej. od roku 1996 jest jednym z głównych wykonawców grantu KBN na temat pomiarów hiperboloidalnych chłodni kominowych i jezdni suwnicowych.

W czasie ponad 40 letniej działalności zawodowej kol. Stefan Mercik opracował osobiście lub z zespołem ponad 200 ekspertyz, operatów pomiarowych i innych opracowań technicznych zakresu:

- pomiarów deformacji maszyn i mechanicznych urządzeń hutniczych w Hutach Jedność w Siemianowicach Śląskich; oraz Bobrek, Kościuszków Zawiercie Mała Panew w Ozimku Huta Częstochowa i wielu innych.

- pomiarów jezdni suwnicowych i suwnic, praktycznie we wszystkich znaczących zakładach przemysłowych Górnośląska, Śląska Opolskiego i Zagłębia Śląsko-Dąbrowskiego.

- pomiarów pieców obrotowych w Cementowni Graszowice i Działoszyn, baterii koksowniczych w Hucie Zabrze, oraz kominów przemysłowych w Hucie 1 Maja w Gliwicach i Hucie Zawiercie.

- pomiarów ugięć i wiaduktów pod wpływem próbnych obciążeń;
- pomiarów sytuacyjno-wysokościowych i sporządzania map w skali 1:1000 na terenie Gmin: Strzelce Opolskie, Zawadzkie, Rudziniec, łącznie około 2000 ha.

Ponadto jako pracownik Motostali Zabrze w latach 1980-1981 sprawował geodezyjną obsługę budowy Fabryki Betonów Komórkowych w Bagdadzie a w latach 1989-1991 pracował jako specjalista ds. geodezyjnych na budowie wieży telewizyjnej o wysokości 370 m w Kuwejcie oraz na budowie Fabryki Nawozów Azotowych w Al-Kaim w Iraku.

Za działalność naukowo-techniczną doc. Mercik otrzymał:

- nagrodę Prezesa GUGiK za zestaw przyrządów pomiarowych do pionowego ustawienia krystalizatorów, urządzenia do ciągłego odlewania stali (wspólnie z dr M. Smółką);

- nagrodę zespołową GUGiK za wybitne osiągnięcia w dziedzinie geodezji i kartografii za pracę pt. "Kompleksowe badania przydatności nowoczesnych metod pomiarów geodezyjnych i instrumentów mierniczych dla potrzeb przemysłu ciężkiego".

Doc. S. Mercik w roku 1997 uzyskał uprawnienia zawodowe w zakresie szacowania nieruchomości. Opublikował z tej tematyki kilka prac oraz jest organizatorem studium podyplomowego Szacowanie Nieruchomości i Infrastruktury Technicznej. Aktualnie przygotowuje się do uzyskania tytułu zawodowego Eur-Ing - Inżyniera Europejskiego.

Jego działalność organizacyjna przedstawiała się następująco:

- w latach 1978-1993 pełnił obowiązki kierownika Zakładu Geodezji w Katedrze Komunikacji Łądowej na Wydziale Budownictwa Politechniki Śląskiej w Gliwicach; - w latach 1971-1975 był z-ca dyrektora Instytutu Budownictwa Dróg na macierzystym Wydziale Politechniki Śląskiej; - w latach 1976-1980 pełnił obowiązki Prodziekana ds. nauczania i wychowania na Wydziale Budownictwa P.Śl.; - w latach 1984-1993 był dyrektorem Instytutu Budownictwa P.Śl. w Gliwicach; - od roku 1985 do chwili obecnej piastuje funkcję Prezesa Stowarzyszenia Rzeczoznawców Majątkowych w Katowicach.

Nie można zapomnieć o działalności społecznej doc. dr inż. Stefana Mercika. Od roku 1964 jest członkiem Stowarzyszenia Geodetów Polskich, a w latach 1976-1979 był przewodniczącym Koła Zakładowego na Politechnice Śląskiej, od roku 1982 jest członkiem sekcji geodezji inżynierskiej SGP, będąc przez 2 kadencje członkiem jej zarządu. Od roku 1996 jest członkiem Polskiego Towarzystwa Diagnostyki Technicznej. Od tego samego roku również jest członkiem Towarzystwa Naukowego Nieruchomości, a od roku 1997 jest członkiem zwyczajnym Stowarzyszenia Rzeczoznawców Majątkowych w Katowicach.

Za działalność społeczną odznaczono go w roku 1984 Srebrną Odznaką Za Zasługi w dziedzinie geodezji i kartografii. W roku 1986 dostaje Złotą Odznakę Honorową SGP, a w latach 1990 i 1996 odznaczono go kolejną Srebrną i Złotą Odznaką Honorową NOT.

Przyznany przez Komisję Specjalizacji Zawodowej Inżynierów i Techników SGP stopień specjalizacji został zatwierdzony przez przewodniczącego Stowarzyszenia Geodetów Polskich prof. dr hab. inż. Kazimierza Czarneckiego i Prezesa Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych Naczelnej Organizacji Technicznej prof. dr hab. inż. Andrzeja Zielińskiego. Dyplom stwierdzający uzyskanie tego stopnia specjalizacji został wręczony kol. doc. dr inż. Stefanowi Mercikowi na plenarnym zebraniu Zarządu Głównego Stowarzyszenia Geodetów Polskich przez Prezesa Stowarzyszenia w towarzystwie Przewodniczącego Komisji, którzy złożyli mu serdeczne gratulacje i życzenia dalszych sukcesów w pracy zawodowej i naukowej.

Sekretarz Komisji:
Dr inż. Andrzej Pachuta

Przewodniczący Komisji:
Prof. dr hab. inż. Stanisław Pachuta

STOWARZYSZENIE GEODETÓW POLSKICH ODDZIAŁ W KRAKOWIE

31-113 Kraków, ul. Straszewskiego 28

☎ 0-12-422 26 98, 422 47 22

KOMITET ORGANIZACYJNY XXIII MISTRZOSTW
POLSKI GEODETÓW W BRYDżu SPORTOWYM
SŁUPSK

Słupsk 20-12-1998 r.

Zarządy Oddziałów
Stowarzyszenia Geodetów Polskich

Wojewódzkie Ośrodki Dokumentacji
Geodezyjnej i Kartograficznej

4. 01. 1999 r.

STOWARZYSZENIE GEODETÓW POLSKICH Zarząd

Oddziału w Krakowie organizuje sympozjum naukowo-techniczne na temat:

„Programy komputerowe dla potrzeb geodezji” połączone z jubileuszową imprezą sportową o nazwie:

„X Ogólnopolskie Mistrzostwa Narciarskie Geodetów”

Sympozjum oraz zawody odbędą się w dniach 19 - 23. 03. 1999 r. /piątek

wtorek/ w Korbielowie. Uczestnicy zawodów zamieszkają w GOW "JONTEK" w Korbielowie, w bezpośrednim sąsiedztwie wyciągów narciarskich.

Program sympozjum i zawodów jest następujący:

- 19. 03. - piątek - przyjazd uczestników, sesja - prezentacja programów komputerowych
- 20. 03. - sobota - wolna jazda na nartach, sesja n.t. funkcjonowania ODGiK oraz aktualnych problemach wykonywania robót geodezyjnych
- 21. 03. - niedziela - slalom równoległy, sesja - prezentacja programów komputerowych
- 22. 03. - poniedziałek - slalom gigant - I + II przejazd /PIJ.SKO/, prezentacje c.d.
- 23. 03. - wtorek - wolna jazda na nartach

Opłata za udział w zawodach w kwocie 400,- zł. - konto SGP PKO BP I O/Kraków

10202892 - 162753 - 270 - I - 111 z dopiskiem - „Narty” (do dnia 20. 02. 1999 r.)

Informacje telefoniczne - AGH (0 12) - 617-23-23

Przewodniczący
Komitetu Organizacyjnego
Tadeusz Szczutko

Przewodniczący
Zarządu Oddziału
Mieczysław Józwiak

Uprzejmie informujemy, że z upoważnienia Zarządu Głównego Stowarzyszenia Geodetów Polskich bezpośrednim organizatorem XXIII Mistrzostw Polski Geodetów w Brydżu Sportowym będzie Agencja „Leksgrunt” ze Słupska.

Wychodząc naprzeciw postulatam koleżanek i kolegów - turniej trwać będzie 4 dni. Miejscem Mistrzostw będzie ośrodek wypoczynkowy „Fregata” w Rowach koło Ustki.

Rowy to nadmorska miejscowość letniskowa położona na skraju Słowińskiego Parku Narodowego nad rzeką Łupawą i jeziorem Gardno

Program imprezy jest tradycyjny i obejmuje turnieje: indywidualny, par (w tym mikstów) oraz drużynowy. Członkowie zawodnicy otrzymają puchary i inne, cenne nagrody.

Przewidywany jest, nie objęty klasyfikacją długofalową, turniej nocny, a także wycieczka (rajd pieszy ?) do Światowego Rezerwatu Biosfery jakim są ruchome wydmy w Słowińskim Parku Narodowym.

Mistrzostwa odbędą się w dniach od 30-04-1999 do 3-05-1999. Przewidywany koszt uczestnictwa z zakwaterowaniem i wyżywieniem 290 zł od osoby.

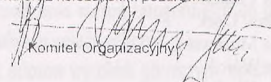
Blizsze informacje uzyskać można pod numerami telefonu
(0-59) 436-448 Kazimierz Nowak - dom. (0-59) 431628
(0-59) 427-052 Henryk Grądzki

Adres organizatora: Al. 3-go Maja 44 76-200 Słupsk

Prosimy o zgłaszanie uczestnictwa oraz przekazanie treści komunikatu koleżankom i kolegom.

Następny komunikat już dla uczestników Mistrzostw, ukaże się w marcu 1999r.

Z zyczeniami wszelkiej pomyślności w Nowym Roku oraz koleżeńskim pozdrowieniem

Komitet Organizacyjny

Opłata za udział w zawodach - 290 zł
Konto: PKO BP II O/Słupsk 10204652-71202-270-1-111
z dopiskiem „Brydż”

Kazimierz Nowak „Leksgrunt”
76-200 Słupsk, Al. 3-go Maja 44

MIEJSCE SESJI NAUKOWO-TECHNICZNEJ
Dom Kolejarza – 33–300 Nowy Sącz, Al. Wolności 23

Stowarzyszenie Geodetów Polskich
Sekcja Geodezji Miejskiej
Zarząd Oddziału SGP w Nowym Sączu

Zakwaterowanie uczestników:
hotel "ORBIS_BESKID" – ul. Limanowskiego 1
hotel "PANORAMA" – ul. Romanowskiego 6
hotel "Zajazd Sądecki" – ul. Królowej Jadwigi 67
dom "STUDENTA" – ul. Długosza 61

Zgłoszenia pocztą lub faxem prosimy nadsyłać do Zarządu Głównego SGP
00–043 Warszawa, ul. Czackiego 3/5
tel. (0–22) 826–87–51; fax. (0–22) 827–72–25
do 10 kwietnia 1999 r.
liczba miejsc ograniczona

Koszty uczestnictwa w XV-tej Sesji wynosi 560,– zł.
Kwota ta obejmuje koszty udziału w konferencji, koszty materiałów oraz koszty organizacyjne.
Koszty zakwaterowania, przejazdu pokrywają uczestnicy w ramach delegacji.
Wpłaty należy dokonać do 10 kwietnia 1999 r. na konto:
Zarząd Główny SGP ul. Czackiego 3/5, 00–043 Warszawa
BBG IV O/Warszawa nr 11601120–6770–132
z dopiskiem "Nowy Sącz 99"

Prosimy także o zgłoszenie w terminie do 20 lutego 1999 r.
chęci przygotowania referatu lub komunikatu
do Przewodniczącego Komitetu Organizacyjnego Konferencji
mgr inż. Bogdana GRZECHNIKA
tel/fax (0–22) 620–87–90 podając swoje dane:
telefon, tytuł referatu oraz krótki konspekt

tutaj odciąć

ZGŁOSZENIE

udziału w XV Sesji NT z cyklu "Aktualne zagadnienia w geodezji" na temat:
"Geodezja i gospodarka nieruchomościami w nowych strukturach administracji publicznej" – Nowy Sącz 20–22 maja 1999 r.

Imię i nazwisko

Instytucja lub firma

Dane osobowe (data ur., nr dow. osob., adres prywatny)

rezerwacja noclegów (hotele) 19 / 20; 20 / 21; 21 / 22; 22 / 23
tak / nie tak / nie tak / nie tak / nie

pieczęć firmowa i podpis delegującego podpis zgłaszającego
Termin nadsyłania zgłoszeń do ZG SGP – 10 kwietnia 1999 r.

KOMITET ORGANIZACYJNY

Bogdan Grzechnik
Włodzimierz Kunach
Marian Ryzek
Waldemar Szukiewicz
Wojciech Jacenik
Jan Wojciechowski
Stanisław Cegielski
Mieczysław Lisek
Petronela Morawska
Zygmunt Wójcik
Stanisław Wudarski

przewodniczący
zastępca przewodniczącego
zastępca przewodniczącego
sekretarz naukowy
sekretarz organizacyjny
komisarz wystawy
członkowie

przewodniczący Sądu Konkursowego

KOMUNIKAT

dotyczący

XV Sesji Naukowo-Technicznej z cyklu:
"Aktualne zagadnienia w geodezji"

na temat:

"GEODEZJA I GOSPODARKA NIERUCHOMOŚCIAMI W NOWYCH STRUKTURACH ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ"

RAMOWY PROGRAM

XV - tej Sesji

która odbędzie się w dniach 20 – 22 maja 1999 roku

Celem konferencji jest zaprezentowanie oraz przedyskutowanie zagadnień związanych z działalnością geodezyjną i gospodarką nieruchomościami po reformie administracji publicznej pod kątem polepszenia obsługi instytucji jednostek gospodarczych oraz właścicieli nieruchomości.

W programie przewidziano następującą problematykę:

- szczegółowy podział zadań i kompetencji pomiędzy wojewodę, marszałka, starostę, prezydenta (burmistrza, wójta).
- funkcjonowanie państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego w okresie przejściowym oraz docelowym,
- kataster nieruchomości jako podstawa wszelkich działań samorządów,
- gospodarka nieruchomościami w samorządach,
- najpilniejsze zadania na wszystkich stopniach administracji publicznej na dziś i na jutro,
- relacja z kilku województw, powiatów i gmin co i jak dotychczas zrobiono,
- sposób sprawowania nadzoru i kontroli nad działalnością geodezyjną i gospodarką nieruchomościami ze szczebla centralnego oraz wojewódzkiego.

Wstępna propozycja programu

19.05 - środa	do godz. 23 ⁰⁰	przyjazdy i rejestracja cz. uczestników
20.05 - czwartek	8 ⁰⁰ - 9 ³⁰ 9 ³⁰ - 17 ⁰⁰ 19 ⁰⁰	rejestracja (c.d.) obrazy wieczór towarzyski
21.05 - piątek	9 ⁰⁰ - 14 ⁰⁰ 14 ⁰⁰ - 15 ⁰⁰	obrazy przyjęcie wniosków i zamknięcie obrad
22.05 - sobota	8 ³⁰ - 15 ⁰⁰	wycieczka

Przewiduje się jak w latach ubiegłych zorganizowanie konkursu jakości prac geodezyjnych oraz szacowania nieruchomości, a także wystawę prac i sprzętu geodezyjnego.

Bardzo prosimy o szeroki udział w konkursie.

Wydawca „Wiadomości”: Zarząd Główny Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Warszawie, ul. Czackiego 3/5, tel. (0-22) 826-87-51.

Skład: „STUDIO KOM” s.c., Białystok, Malmęda 3, tel./fax (0-85) 744-58-66.

Druk: Okręgowe Przedsiębiorstwo Geodezyjno-Kartograficzne S-ka z o.o. w Białymstoku, Nakład: 4300 egz.